YIL:10

MANEVİYAT

MÜSLÜMAN AHMEDİYE CEMAATİ

TÜRKÇE DERGİSİ

29

ALLAH, GÖKLERİN VE YERİN NURUDUR.

TOPLUMSAL BARIŞ

IV. Halifetü'l Mesih Hazretleri'nin Çağın sorunlarına İslam'ın çözümü başlıklı konuşması

MİRAÇ VE İSRA

TEFSİR-İ KEBİR'DEN İNCİLER

İsra Suresi 2. Ayetinin Tefsiri (Bölüm 2)

"VAROLUŞ PROJESİNİN" LANSMANI

Hz. Halifetü'l Mesih V ile özel bir Mülakat (Bölüm 2)

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

مکرم امیر صاحب/صدر صاحب جماعت

السلام علیکم و رحمۃ اللہ و برکاتہ

الحمد للہ، ایک مرتبہ پھر آپ کی خدمت میں ترکی رسالہ معنویات کا نیا شمارہ ارسال ہے۔ اس شمارے میں معراج اور اسراء کی حقیقت کے بارہ میں مضمون کا دوسرا حصہ پیش خدمت ہے۔ اسی طرح اسماء الحسنیٰ کا تعارف اور حضور انوار ایدہ اللہ تعالیٰ بنصرہ العزیز کا ہستی باری تعالیٰ کے عنوان پر ایک خصوصی انٹرویو کو بھی اس شمارے کی زینت بنایا گیا ہے۔ اس رسالہ کو ترک احمدی اور غیر احمدی احباب تک پہنچانے کی عاجزانہ درخواست ہے۔

والسلام

آپ کا بھائی

حافظ فرید احمد خالد

نیشنل سیکرٹری تبلیغ جرمنی

Im Namen Allahs, des Gnädigen, des Barmherzigen

Sehr geehrter Ameer Jamaat / Sadr Jamaat,

Assalamo Aleikum W.W.,

Alhamdulillah, Sie erhalten hiermit erneut die neue Ausgabe des türkischen Magazins Maneviyat. Diese Ausgabe beinhaltet den zweiten Teil über die Wahrheit der Himels- und Nachtreise. Genauso wurde die Vorstellung der Attribute Allahs und ein exklusives Interview mit seiner Heiligkeit Hadhrat Khalifat-ul-Masih dem Fünften (Möge Allah sein Helfer sein) der Ausgabe beigefügt.

Sie werden demütigst gebeten diese Zeitschrift an türkische Ahmadis und Nicht-Ahmadis zu bringen.

Wassalam,
Ihr Bruder
Hafiz Fareed Ahmed Khalid
Nat. Sek. Tabligh Deutschland

MANEVİYAT

MÜSLÜMAN AHMEDİYE CEMAATİ

TÜRKÇE DERGİSİ

SAYI 29

SORUMLU

Raşit Paktürk

YAZARLAR

Dr. Abdulgaffar Han
Dr. Muhammad Jalal Shams
Muneer Ahmed Munawwar
Sadiq Ahmad Butt
Osman Şeker
Sultan Demir
Tahir Ahmet Çil
Sera Varlı
Hiba Semin Paktürk
Gülay Wagishauser

TASARIM

Talmeez Ahmad
Taha Ahmed

SOSYAL MEDYA

Enes Karahan
Ragib Ahmed
Bilal Ahmed Paktürk
Umut Gümüş

DÜZELTME

Şaziye Paktürk

İDARE HEYETİ

Hafiz Fareed Ahmed Khalid
Cengiz Varlı,
Fatih Odabaşı
Hasan Hüseyin Odabaşı
Mahmood Nasir
Aziz Ahmed Ch. (Bangali)

Ahmadiyya Muslim Jamaat KdöR, Verlag Der Islam
Türk Masası, Ahmadiyya Muslim Jamaat KdöR
Genfer Str. 11 60437 Frankfurt, Almanya
0800-0001325 (Almanya´dan ücretsiz)
Fax: 069 50688743
maneviyat@ahmadiyya.de

10

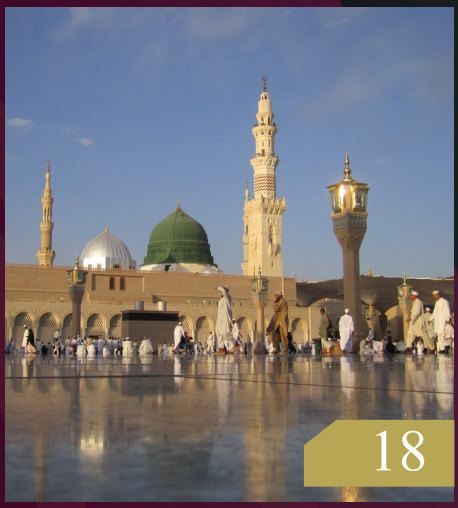

18

36

46

İÇİNDEKİLER 29 SAYI

KUR'AN-I KERİM

HADİS-İ ŞERİF

KELAMÜ'L İMAM

10 **ESMAÜ'L HÜSNA**
Bölüm 02

18 **TEFSİR-İ KEBİR'DEN İNCİLER: MİRAÇ VE İSRA**
İsra Suresi 2. Ayetinin Tefsiri (Bölüm 2)

32 **BEN NEDEN SEÇİLDİĞİMİ BİLİYORUM**
V. Halifetü'l Mesih Hazretleri ile özel bir Mülakat.

36 **TOPLUMSAL BARIŞ**
IV. Halifetü'l Mesih Hazretleri'nin Çağın sorunlarına İslam'ın çözümü başlıklı konuşması

46 **"VAROLUŞ PROJESİNİN" LANSMANI**
V. Halifetü'l Mesih Hazretleri ile özel bir Mülakat (Bölüm 2)

Editörden

Dünya uzun zamandan beri huzur ve barış arayışındadır. Dünyevi liderlerin attığı her adım ise, dünyayı gitgide huzursuzluğa sürüklemektedir. Bu durum böyle devam ederse, dünya kendini aniden üçüncü dünya savaşının içinde bulabilir. Vadedilen Mesih'in Dördüncü Halifesi[RH] daha sonra kitap şekline de çevrilerek basılan, "Çağımızın sorunlarına İslam'ın Çözümü" isimli konferansında, barış ve huzurun nasıl elde edilebileceğini Kur'an-ı Kerim ve sünnet-i seniyye ışığında anlatmıştır. Bu konuşmanın bir bölümüne Maneviyat'ın bu sayısında yer verdik.

Sözde barış aradığını iddia eden dünyevi güçler, Allah'ın Kuran-ı Kerim'de bildirdiği, toplumun farklı katmanlarının haklarına ve vazifelerine dikkat etmedikleri müddetçe barışı kesinlikle elde edemezler. Bu konuya ilgi duyan okuyucularımız, kitabın tümünü okuyup istifade edebilirler.

Ayrıca Maneviyatın önceki sayısında birinci bölümünü yayınladığımız, İsra ve Miraç olaylarının hakikatine ışık tutan, Vadedilen Mesih'in ikinci halifesi hz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed'in[RA] Tefsir-i Kebir isimli eserindeki ilgili ayetlerin tefsirinin kalan kısmını bu sayıda yayınlıyoruz.

Dergimizin bu sayısının da hayırlara vesile olmasını Allah'tan niyaz ediyoruz.

Raşit Paktürk
Frankfurt - Almanya

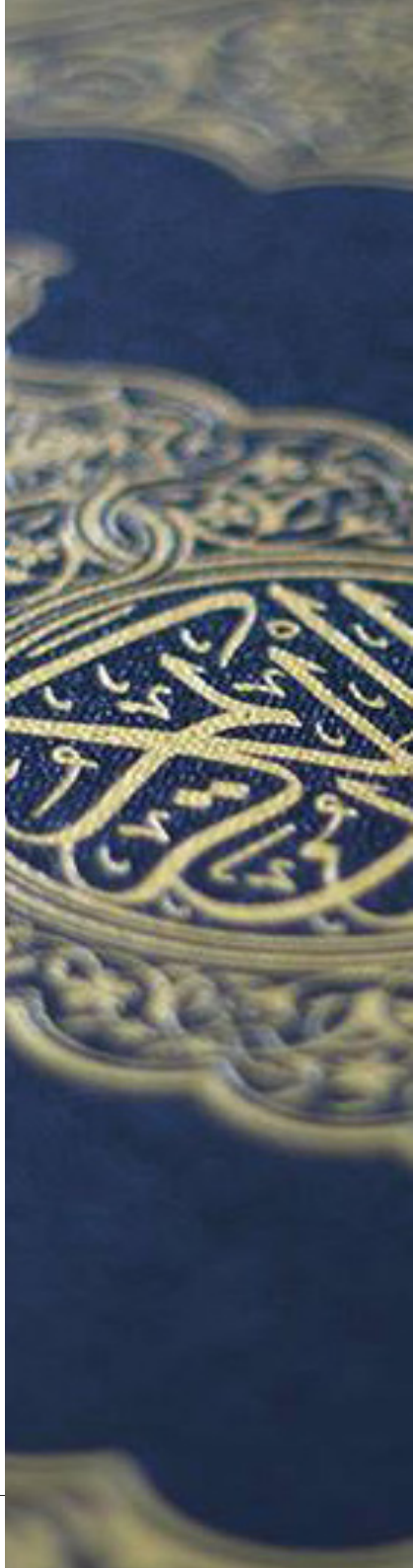

KUR'AN-I KERİM

وَ النَّجْمِ اِذَا هَوٰى ۙ﴿۱﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَ مَا غَوٰى ۚ﴿۲﴾ وَ مَا
يَنْطِقُ عَنِ الْهَوٰى ؕ﴿۳﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُّوْحٰى ۙ﴿۴﴾ عَلَّمَهٗ شَدِيْدُ
الْقُوٰى ۙ﴿۵﴾ ذُوْ مِرَّةٍ ؕ فَاسْتَوٰى ۙ﴿۶﴾ وَ هُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰى ؕ﴿۷﴾ ثُمَّ دَنَا
فَتَدَلّٰى ۙ﴿۸﴾ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰى ۚ﴿۹﴾ فَاَوْحٰى اِلٰى عَبْدِهٖ مَاۤ
اَوْحٰى ؕ﴿۱۰﴾ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَاٰى ﴿۱۱﴾ اَفَتُمٰرُوْنَهٗ عَلٰى مَا
يَرٰى ﴿۱۲﴾ وَ لَقَدْ رَاٰهُ نَزْلَةً اُخْرٰى ۙ﴿۱۳﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ﴿۱۴﴾
عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَاْوٰى ؕ﴿۱۵﴾

2. (Kayıp) düşecek olan yıldıza andolsun. 3. Arkadaşınız ne yolunu şaşırdı, ne (de) muradına erememiş (olarak kaldı.) 4. O, kendi hevesine (uyarak) söz söylemez. 5. O (kelâm,) indirilmekte olan bir vahiyden başkası değildir. 6. Ona bunu, güçlü vasıflara sahip (olan Allah) öğretti. 7. O, güçleri sıklıkla (kendini gösterendir.) Böylece O, (arşta) karar kıldı. 8. (Çünkü) O, en yüksek ufuktaydı. 9. Ardından o, O'na yaklaştı. (Bunun) neticesinde (de) O, aşağı indi. 10. Nihayet o, iki yayın (ortasındaki) kiriş gibi oldu. (Hatta bundan bile) daha yakın oldu. 11. O, kuluna (önceden karar verdiği) vahyini indirdi. 12. (Muhammed'in) kalbi yalan söylemedi. O, (ancak) gördüklerini anlattı. 13. Sizler, onunla gördüğü hakkında mı tartışıyorsunuz? 14. Şüphesiz (Peygamberimiz) bu (manzarayı) iki kere gördü. 15. (O, bunu) son makamdaki Sidre (ağacının) yanında (gördü.) 16. Ma'vâ Cenneti (de) onun yanıbaşındadır.

— NECM SURESİ, 2-16 —

HADİS-İ ŞERİF

عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ

مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللهِ أَحَبَّ اللهُ لِقَاءَهُ وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللهِ كَرِهَ اللهُ لِقَاءَهُ

Hz. Ubade[RA] bin Samit' ten rivayet edildiğine göre, Peygamber[SAV] şöyle buyurmuştur:

Kim Allah'a kavuşmayı arzu ederse, Allah da ona kavuşmayı arzu eder. Kim Allah'a kavuşmaktan hoşlanmazsa, Allah da ona kavuşmaktan hoşlanmaz.

| BUHARİ, RİKAK 41, NO. 6142 |

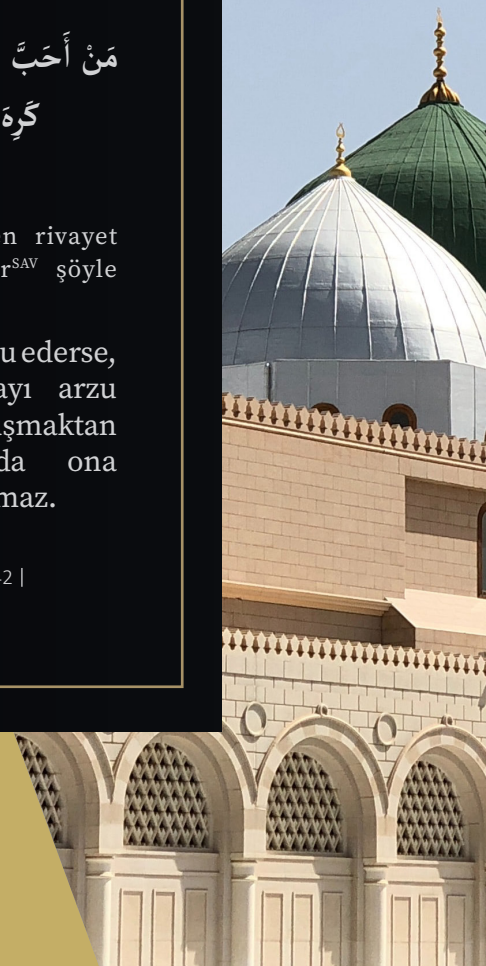

KELAMÜ'L İMAM

ALLAH'IN KULU KİMDİR?

Onlar öyle kimselerdir ki Allah'ın onlara verdiği canı yine Allah'ın yolunda vakfederler. Kendi canını Allah yolunda feda etmeyi, malını O'nun yolunda sarfetmeyi Allah'ın lütfu ve kendisi için saadet sayar. Ancak dünyanın mal mülkünü kendisi için ana gaye edinen insanlar, uykulu bakışlarla dine bakmaktadır. Fakat, gerçek Mümin ve sadık Müslüman böyle yapmaz. Gerçek İslam şudur ki, o temiz hayatın varisi olabilmek için, Allah yolunda bütün kuvvet ve yeteneklerini hayat boyunca vakfetmektir. Nitekim Allah-u Teala bu Allah için vakfetme konusuna işaret ederek şöyle buyurur:

مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهٗۤ اَجْرُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ۪
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۱۱۳﴾

burada "esleme vechehü"nün manası şudur: Bir hiçlik ve acizlik elbisesi giyip Allah'ın kapısına düşmek ve canını, malını, onurunu, yani her neyi varsa Allah için vakfetmek ve dünya ve dünyadaki herşeyi dinin hizmetkarı yapmaktır.

Melfuzat (Cilt 1, S.364)

ESMAÜ'L HÜSNA

„BÜTÜN GÜZEL İSİMLER ALLAH'INDIR“

Çeviren: Raşit Paktürk – Osman Şeker

ESMAÜ'L HÜSNA

#Bölüm 02

ER-RAHMAN

قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ ؕ
اَيًّامَّا تَدْعُوْا فَلَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى

De ki, ister Allah'a ister Rahman'a seslenin, hangi adla çağırırsanız çağırın bütün güzel isimler O'nundur.

İSRA SURESİ, AYET 111

RAHMAN'IN ÖNÜNDE SECDE EDİN," DENİLDİĞİNDE, "**RAHMAN** (DA) NEDİR? SENİN BİZE EMRETTİĞİNE Mİ SECDE EDELİM?" DERLER.

FURKÂN SÛRESİ: 61

ALLAH MAHLUKATI YARATMADAN ÖNCE **"RAHMETİM GAZABIMA ÜSTÜN ÇIKTI"** DİYE YAZMIŞTIR. BU SÖZ O'NUN İNDİNDE ARŞ ÜZERİNDE YAZILIDIR

Sahih-i Buhari,
Kitabü't Tevhit, Hadis no: 7554

Bir rivayete göre Peygamber Efendimiz[SAV] bir keresinde *"Bismillahirrahmanirrahim"* okumaya başladığında, Rahman kelimesi mübarek dilinden çıkarken o, susuz kalmış balık gibi çırpınmaya başladı ve gözleri yaşardı. Birkaç kez böyle olduğunda orada bulunan bir sahabe ona, bu sıkıntısının nedenini sordu. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz[SAV] şöyle buyurdu: Ben Rahman kelimesine vardığımda bir taraftan Allah'ın yarattıklarına olan sayısız ihsan ve nimetlerini hatırlıyorum, diğer taraftan da Allah'ın Rahman oluşuna rağmen insanoğlunun O'nun cezasını hak ettiğini görüyorum ve onların ne denli bedbaht olduğu aklıma gelince huzursuz oluyorum.

Fatiha suresinde Allah'ın Rabbü'l Alemin sıfatından sonra Er-Rahman kelimesi geçmektedir... Rahmaniyetin feyzi bütün canlıları öylesine kapsamaktadır ki kuşlar bile bu feyzin geniş nehrinde mutlulukla yüzmektedirler. Allah'ın Rububiyetinden sonra Rahmaniyet feyzi gelmektedir. Bu cihet itibariyle Allah-u Teala Fatiha suresinde önce Rabbü'l Alemin sıfatını beyan ettikten sonra Rahman sıfatından bahsetmektedir. Böylelikle doğal sıra göz önünde bulundurulmuştur.

İmam Razî, Rahman kelimesini şöyle açıklar: Rahman, öyle lütuflarda bulunan zattır ki onun benzerinin kullarda bulunması mümkün değildir. O, Rahmaniyetin bir tecellisinden bahsederken bir olayı şöyle anlatır: İbrahim Ethem bir yere misafir olarak gittiğinde ona yemek ikram edildi. O yemek yerken bir karga geldi ve önündeki ekmeği alıp götürdü. Bunun üzerine İbrahim Ethem hayretler içinde kalıp merak içinde karganın peşine düştü. Karga bir tepeye kondu, orada bağlanmış bir adam vardı. Birileri onun her iki elini bağlayıp o tepeye bırakıp gitmişlerdi. İbrahim Ethem hazretleri karganın ekmeği bu adamın önüne koyduğunu gördü.

Kuran terminolojisinde Allah'a Rahman denilir. Çünkü O, insanlar dahil her canlıya ona uygun suret ve siret bağışladı. Yani; onun için uygun gördüğü hayat tarzına göre ona gereken yetenekler ve güçler verdi. Onun vücuduna gereken şekli ve ihtiyacı olan uzuvları verdi. Daha sonra onun bekası için gereken her şeyi ona bağışladı. O, kuşlara, hayvanlara, insanlara yani her birine onların durumlarına göre yetenekler ve güçler bağışladı. Sadece bununla sınırlı kalmayıp bunlar yaratılmadan binlerce sene önce onları korumak için Rahmaniyetinden dolayı gökyüzü ve yeryüzü cisimlerini yarattı. Bundan anlaşıldığına göre Allah'ın Rahmaniyeti, hiç kimsenin amellerine bağlı değildir. Tersine o katıksız bir rahmettir ki onun temeli bu eşyalar yaratılmadan önce atılmıştır. Allah'ın rahmaniyetinden en çok pay alan insandır. Çünkü her şey onun başarıya ulaşması için feda edilmektedir. Bundan dolayı senin Rabbin Rahmandır, diye insana hatırlatılmıştır.

Rahmaniyetin işleyişi, insanların veya hayvanların amelleri veya çabalarının bir tesirinden dolayı değildir. Tersine bu, Allah'ın katıksız öz ihsanıdır. Bu ihsandan önce hiçbir amel ve çaba söz konusu bile değildir. Bu, Allah tarafından genel bir rahmettir. Bu rahmetin işleyişinde ne eksik birisinin ne de kamil birisinin çabaları etki göstermez. Özet olarak Rahmaniyetin feyzi hiç kimsenin amelinin neticesi olmadığı gibi herhangi bir hak etmenin sonucu da değildir. Tersine bu, öz ve öz İlahî lütuftur. Bu lütfun inişinde itaat veya isyan söz konusu değildir. Bu feyz, her zaman Allah'ın isteği ve iradesine uygun olarak iner. Bunda itaat, ibadet, takva ve zühd gibi şartlar gözetilmez. Rahmaniyet feyzinin temeli, mahlukatın yaratılışından, amellerinden, çabalarından ve isteklerinden önce atılmıştır. Bundan dolayı insan ve hayvanın dünyaya gelmesinden önce bu feyzin izleri bulunur. Bu feyz her mertebede, her zaman ve mekanda, itaat ve isyanda devam eder. Bunların hepsi en çok rahmet edenin Rahmaniyetidir. Bu, çabalayanın çabası, yalvarışı ve duasının neticesinde değil, tersine öz ve öz lütuftur.

Allah'ın Rab sıfatından sonra ikinci sıfatı Rahman'dır. Rab kelimesinin manasına gelince, bütün yeryüzü ve gökyüzünün yaratılışı dahil, her şeyi yaratan, onları yetiştirendir. Vadedilen Mesih[AS] Rahman kelimesinin manasını şöyle açıklamıştır: "O karşılıksız nimetler vermektedir." Bunun bir örneğini o, Peygamber Efendimizin[SAV] zatıyla anlatmaktadır. O şöyle der: "Fatiha Suresinde Allah-u Teala dört sıfatından bahsetmektedir. Peygamber Efendimiz[SAV] ise bu dört sıfata tam manasıyla mazhar olmuştur. Mesela önce Rabbü'l Alemin sıfatı vardır, Peygamber Efendimiz[SAV] buna mazhar oldu. Allah-u Teala;

وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ

"Ben seni ancak bütün alemlere rahmet olarak gönderdim," buyurdu. Rabbü'l Alemin sıfatının Rububiyeti herkesi kapladığı gibi Peygamber Efendimizin[SAV] de feyzi, bereketi, rehberliği ve tebliği bütün dünyayı ve bütün alemleri kapsamaktadır. İkinci sıfatı Rahman'dır. Peygamber Efendimiz[sav] bu sıfatın da kamil mazharıdır. Çünkü onun feyzi ve bereketinin de bir karşılığı yoktur.

Bir çok ayet-i Kerime'de Allah'ın Rahman sıfatına atıfta bulunularak Allah'a ibadete dikkatimiz çekilmektedir. Hz. Musa'nınAS milleti, Rahman olan Allah'ı terk ederek buzağıya tapmaya başladığında HarunAS milletine Rahman olan Allah'ı hatırlatarak şöyle dedi:

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُوْنُ مِنْ قَبْلُ يٰقَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهٖ ۚ وَاِنَّ
رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُوْنِيْ وَاَطِيْعُوْٓا اَمْرِيْ ﴿٩١﴾

Oysa daha önce Harun kendilerine dedi ki: "Ey kavmim, sizler bu (buzağı) vasıtasıyla deneniyorsunuz. Şüphesiz Rabbiniz Rahman'dır. Onun için bana uyun ve emrime itaat edin.

İşte bunlar Rahman olan Allah'ın ihsanlarıdır. O, peygamberler vasıtasıyla vakti geldiğinde yol gösterir. 1400 sene önce de Allah, Peygamber EfendimiziSAV göndererek bütün dünyaya yol gösterdi. Çağımızda ise aynı gaye ile Vadedilen Mesih'iAS gönderdi.

Furkan suresinde şöyle geçmektedir:

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اسْجُدُوْا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوْا وَمَا الرَّحْمٰنُ
اَنَسْجُدُ لِمَا تَاْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُوْرًا ﴿٦١﴾ تَبٰرَكَ الَّذِيْ
جَعَلَ فِي السَّمَآءِ بُرُوْجًا وَّجَعَلَ فِيْهَا سِرٰجًا وَّقَمَرًا
مُّنِيْرًا ﴿٦٢﴾ وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً
لِّمَنْ اَرَادَ اَنْ يَّذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُوْرًا ﴿٦٣﴾ وَعِبَادُ
الرَّحْمٰنِ الَّذِيْنَ يَمْشُوْنَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا وَّاِذَا
خَاطَبَهُمُ الْجٰهِلُوْنَ قَالُوْا سَلٰمًا ﴿٦٤﴾

Onlara, "*Rahman'ın önünde secde edin*," denildiğinde, "*Rahman (da) nedir? Senin bize emrettiğine mi secde edelim?*" derler. (Bu söz) onların nefretlerini daha (da) arttırır. Gökte burçlar oluşturan, orada parlak bir lamba ve ışık saçan bir ay vücuda getiren (Allah,) çok

bereketlidir. Öğüt almak isteyen veya çok şükreden olmayı dileyen için gece ile gündüzün birbiri ardınca (gelmesini) sağlayan, ancak O'dur. Rahman'ın (gerçek) kulları, yeryüzünde alçak gönüllü (ve ağırbaşlı) yürürler. Cahiller onlara (kötü) bir söz söyleyince, (onlarla kavga etmeyip,) "Biz selâmetiniz (için dua ederiz,)" derler.

Allah-u Teala bu ayetlerde Rahman kelimesinin manalarını açıklamaktadır. Rahman kelimesi Allah için kullanıldığında onun rahmetinin genişliği, genel olarak her iyiyi ve kötüyü kapsamaktadır. O, başka bir ayette de genel olan rahmetine atıfta bulunarak şöyle buyurur:

عَذَابِيٓ أُصِيبُ بِهِۦ مَنْ أَشَآءُ ۖ وَرَحْمَتِى وَسِعَتْ كُلَّ شَىْءٍ

Azabımı müstehak olana indiririm. Ancak rahmetim, her şeyi kuşatmıştır.

Başka bir Ayet-i Kerime'de şöyle buyurmaktadır:

قُلْ مَنْ يَكْلَؤُكُمْ بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ مِنَ ٱلرَّحْمَٰنِ

Yani, bu kafirler ve isyancılara söyle, eğer Allah rahman olmasaydı, O'nun azabından korunmanız mümkün değildi. Başka bir ifadeyle O, rahmaniyetinden dolayı, kafirlere ve imansızlara mühlet verir ve çabuk yakalamaz... Allah-u Teala başka bir ayeti kerimesinde Rahmaniyetine atıfta bulunarak şöyle buyurur:

أَوَ لَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَٰٓفَّٰتٍ وَّ
يَقْبِضْنَ ۛ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمٰنُ

Yani, onlar üzerlerinde uçan kuşları görmediler mi? Onlar kanatlarını bazen açar bazen de kapatırlar. Onları düşmekten koruyan ancak Rahman'dır.

Özet olarak maneviyatta ilerlemek için Rahman olan Allah'a yönelmemiz ve O'ndan korkmamız gerekir. Bundan dolayı Allah-u Teala Peygamber Efendimizin[SAV] durumunu göz önünde bulundurarak şöyle buyurdu:

إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ
بِالْغَيْبِ ۚ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَّأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾

Sen, ancak hatırlatmaya kulak veren ve gaip olduğu halde Rahman olan (Allah'tan) korkanı uyarabilirsin. Ona büyük mağfiretin ve şerefli mükâfatın müjdesini ver.

MİRAÇ VE İSRA

TEFSİR-İ KEBİR'DEN İNCİLER

Çeviren: Sadiq Ahmad – Osman Şeker

İsra Suresi 2. Ayetinin Tefsiri

(İkinci bölüm)

سُبْحٰنَ الَّذِیْۤ اَسْرٰی بِعَبْدِهٖ لَیْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَی الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا
الَّذِیْ بٰرَكْنَا حَوْلَهٗ لِنُرِیَهٗ مِنْ اٰیٰتِنَا ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ ۝

Ayetlerimizden bazılarını kendisine göstermek gayesiyle, geceleyin kulunu Mescid-i Haram'dan, çevresini bereketli kıldığımız Mescid'i Aksa'ya götüren (Allah,) pek yücedir. Şüphesiz yalnız O, çok işiten ve çok görendir.

(İsra Suresi, Ayet 2)

TEFSİR:

İSRA OLAYININ AYRINTILARI

Şimdi ben bu (Beni İsrail) suresinde zikredilen isra hadisesinden mümkün olduğu kadar detaylıca bahsedeceğim.
Bence, Beytü'l Mukaddes'e isra olayı detaylarıyla birlikte Enes'in[RA] hadisinde mevcuttur ki bu hadisi İbn Cerir kendi tefsirinde nakletmiştir. Söz konusu hadisin kelimeleri şöyledir:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ، قَالَ: لَمَّا جَاءَ جَبْرَائِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِالْبُرَاقِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَكَأَنَّهَا ضُرِبَتْ بِذَنَبِهَا ، فَقَالَ لَهَا جَبْرَائِيلُ: مَهْ يَا بُرَاقُ ، فَوَاللَّهِ إِنْ رَكِبَكَ مِثْلُهُ ، فَسَارَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَإِذَا هُوَ بِعَجُوزٍ نَاءٍ عَنِ الطَّرِيقِ: أَيْ عَلَى جَنْبِ الطَّرِيقِ فَقَالَ: " مَا هَذِهِ يَا جَبْرَائِيلُ؟ قَالَ: سِرْ يَا مُحَمَّدُ، فَسَارَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَسِيرَ، فَإِذَا شَيْءٌ يَدْعُوهُ مُتَنَحِّيًا عَنِ الطَّرِيقِ يَقُولُ: هَلُمَّ يَا مُحَمَّدُ، قَالَ جَبْرَائِيلُ: سِرْ يَا مُحَمَّدُ ، فَسَارَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنَّ يَسِيرَ قَالَ ثُمَّ لَقِيَهُ خَلْقٌ مِنَ الْخَلَائِقِ، فَقَالَ أَحَدُهُمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَوَّلُ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا آخِرُ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَاشِرُ، فَقَالَ لَهُ جَبْرَائِيلُ أَرُدُّ السَّلَامَ يَا مُحَمَّدُ، قَالَ فَرَدَّ السَّلَامَ ، ثُمَّ لَقِيَهُ الثَّانِي ، فَقَالَ لَهُ مِثْلَ مَقَالَةِ الْأَوَّلِينَ حَتَّى انْتَهَى إِلَى بَيْتِ الْمَقْدِسِ ، فَعُرِضَ عَلَيْهِ الْمَاءُ وَاللَّبَنُ وَالْخَمْرُ، فَتَنَاوَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّبَنَ، فَقَالَ لَهُ جَبْرَائِيلُ أَصَبْتَ يَا مُحَمَّدُ الْفِطْرَةَ، وَلَوْ شَرِبْتَ الْمَاءَ لَغَرِقَتْ وَغَرِقَتْ أُمَّتُكَ، وَلَوْ شَرِبْتَ الْخَمْرَ لَغَوَيْتَ وَغَوَتْ أُمَّتُكَ ، ثُمَّ بُعِثَ لَهُ آدَمُ فَمَنْ دُونَهُ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، فَأَمَّهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تِلْكَ اللَّيْلَةَ ثُمَّ قَالَ لَهُ جَبْرَائِيلُ أَمَّا الْعَجُوزُ الَّتِي رَأَيْتَ عَلَى جَانِبِ الطَّرِيقِ، فَلَمْ يَبْقَ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا بِقَدْرِ مَا بَقِيَ مِنْ عُمُرِ تِلْكَ الْعَجُوزِ، وَأَمَّا الَّذِي أَرَادَ أَنْ تَمِيلَ إِلَيْهِ، فَذَاكَ عَدُوُّ اللَّهِ إِبْلِيسُ، أَرَادَ أَنْ تَمِيلَ إِلَيْهِ وَأَمَّا الَّذِينَ سَلَّمُوا عَلَيْكَ ، فَذَاكَ إِبْرَاهِيمُ وَمُوسَى وَعِيسَى (ابن جزیر جلد۱۵،ص۶)

İbn Kesir, kendi tefsirinde bu rivayeti naklederek şöyle yazar:

وَهَكَذَا رَوَاهُ الْحَافِظُ الْبَيْهَقِيُّ فِي "دَلَائِلِ النُّبُوَّةِ" مِنْ حَدِيثِ ابْنِ وَهْبٍ ، وَفِي بَعْضِ أَلْفَاظِهِ نَكَارَةٌ وَغَرَابَةٌ طَرِيقٌ أُخْرَى عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ وَفِيهَا غَرَابَةٌ وَنَكَارَةٌ جِدًّا ، وَهِيَ فِي سُنَنِ النَّسَائِيِّ الْمُجْتَبَى، وَلَمْ أَرَهَا فِي "الْكَبِيرِ" (ابن کثیر،جلد۶،ص۸۹)

2 Necm Suresi, ayet 5-19

Yani; İbn Cerir, Enes bin Malik'ten şöyle rivayet eder: Kendisi şöyle dedi: Cebrail[AS] Resul-i Kerim'in[SAV] yanına Burak getirdi, o kuyruğunu salladı, yani biraz reddetti. Bunun üzerine Cebrail[AS] ona şöyle dedi: sakin ol. Ey Burak! Vallahi senin üstüne böyle birisi asla oturmadı. O zaman Resulüllah[SAV] onun üzerine çıkıp yola revan oldu. Yolda bir yaşlı kadının yolun bir tarafında durduğunu gördüler. Peygamber Efendimiz[SAV], Ey Cebrail! Bu kimdir? Dedi. Cebrail, yürüyünüz, yürüyünüz Ey Muhammed! (Yani Musa gibi soru sormaktan menetti.) Ravi şöyle diyor: Sonra Efendimiz[SAV] Allah'ın istediği kadar gitti. Bir de ne görsün, yolda bir adam yolun bir tarafına çekilmiş kendisini çağırıyor ve diyor ki Buraya gel ey Muhammed! Bunun üzerine yine Cebrail kendisini konuşmaktan menetti ve dedi ki, ey Muhammed! Yürüyünüz, yürüyünüz, hiçbir cevap vermeyiniz. Sonra Efendimiz[SAV] Allah'ın istediği kadar ilerledi. Ravi der ki, sonra Efendimize[SAV] Allah'ın mahlukatından bazı kimseler rastladı. Onlar, Esselamu aleyke ya evvelü, esselamu aleyke ya âhirü, esselamu aleyke ya hâşiru, dediler. Bunun üzerine Cebrail dedi ki, ey Muhammed! Onların selamına cevap veriniz. Sonra Efendimize[SAV] aynen onlar gibi başka bir topluluk rastladı. Onlar da ilk topluluğun kelimeleriyle kendisine selam verdi. (Sonra kendisi ilerledi) Nihayet Efendimiz[SAV] Beytü'l Mukaddes'e kadar varınca Hz. Cebrail kendisine üç tane bardak sundu, biri su, biri süt ve biri şarap bardağı. Efendimiz[SAV] sütü alıp içti. Bunun üzerine Cebrail[AS] kendisine şöyle dedi: siz fıtrat-ı sahiha'yı (gerçek fıtrat) buldunuz. Eğer suyu içseydiniz siz de gark olurdunuz, ümmetiniz de gark olurdu. Eğer siz şarabı içseydiniz siz de yoldan sapardınız, ümmetiniz de yoldan sapardı. Sonra Efendimizin[SAV] önüne Adem ve diğer peygamberler getirildi ve o gece onlara Resulüllah[SAV] namaz kıldırdı. Sonra Cebrail kendisine şöyle dedi: siz yolun bir tarafında bir yaşlı kadın görmüştünüz, o dünya idi ve onun (dünyanın) o yaşlınınki kadar ömrü kaldı. Yoldan çekilerek, ona meyletmeniz için sizi çağıran adam, Allah'ın düşmanı iblis idi. Ve size Esselamu aleyke diyen insanlar, İbrahim, Musa, İsa vesaire idi.

Burada İbn Cerir'in rivayeti sona erdi. Bundan sonra İbn Kesir'e istinaden yazılan ibarelerin tercümesi şudur ki: Hafız Beyheki de Delailü'n Nübüvvet kitabında ibni Vehb'den aynı rivayeti beyan etti. Fakat ondaki bazı kelimeler itiraz edilir türdendir ve diğer senetlerden tasdik edilmemektedir. Ve başka bir senetle kendisi Enes bin Malik'ten aynısını rivayet etti fakat onda öyle bazı şeyler beyan etti ki diğer hadisler onları tasdik etmez. Bu rivayeti Sünen Nisai'nin bir özetinde ben de gördüm, ancak büyük Sünen Nisai'de o hadisi bulamadım.

İLK OLARAK SU, SONRA ŞARAP, SONRA SÜT SUNULMASI

Bu hadis bizim için ölçü hükmündedir. Çünkü bana göre bu, hepsinden daha doğru ve gerçektir. Onda sadece bir hata vardır. O da şudur: Bardak sunmaktan bahsedilen yerde sudan sonra süt ve sonra şaraptan bahsedildi. Fakat İbn Kesir bu rivayeti kitabının altıncı cildinin sekiz ve dokuzuncu sayfasında şu şekilde nakletti: Sudan sonra, şarap ve sonra süt bahsi vardır. Bundan anlaşılıyor ki bazı nüshalarda bu sırayla bardaklardan bahsedildi. Ben devam ederek, bu sıradan değişikliğin düzeltilmesinin neden

gerekli olduğunu anlatacağım. Şu anda sadece şunu söylemek istiyorum: Başka bazı rivayetlerde önce su bardağının, sonra şarap bardağınız ve sonra da süt bardağının sunulduğu ısrarla vurgulanarak beyan edildi. Nitekim Et-Taberani ve İbn Merdiveyh'in, Süheyb bin Sinan'dan yaptıkları rivayetin kelimeleri şudur:

قَالَ لَمَّا عُرِضَ عَلىٰ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةَ أُسْرِىَ بِهِ الْمَاءَ ثُمَّ الْخَمْرَ ثُمَّ اللَّبَنَ أَخَذَ اللَّبَنَ

Yani, Süheyb rivayet eder ki Resul-i Kerim'in isra olduğu gece onun önüne üç bardak sunulmuştu. Önce su bardağı, ondan sonra şarap bardağı, ondan sonra süt bardağı.

Bu hadiste önce suyun sonra şarabın ve ondan sonra sütün sunulması vurgulanarak beyan edildi. Velhasıl, bu hadise dayanarak ve İbn Kesir'in Hz. Enes'in rivayet ettiği kelimelerle yaptığı nakile istinaden kesin olarak denebilir ki bu rivayette de önce su, sonra şarap ve sonra da sütten bahsedilmiştir. Ancak bazı nüshalarda tersi yazılmıştır. İşte benim manasını beyan edeceğim rivayette de, önce su, sonra şarap, daha sonra da sütten bahsedilmiştir, ben bunu göz önünde tutacağım. Bunun tersi yazılan nüshalarda yazım hatası sebebiyle yanlışlıkla ters yazıldı.

Dürri Mensur da İbn Kesir'i tasdik etmektedir. Onda da bu rivayeti beyan ederek önce su, sonra şarap, sonra süt sunulması zikredilmiştir. Yukarda beyan ettiğim gibi bu rivayet son derece doğrudur ve onun doğruluğunun iç tanıklığı da mevcuttur. O tanıklık şudur: Onda, Efendimiz[SAV] önce bir yaşlıyı gördü, ondan sonra şeytanı gördü, sonra da peygamberlerin topluluğunu gördü, ondan sonra Beytü'l Mukaddes'e vardı. Sonra su, şarap ve süt, üç şey kendisine sunuldu. Resulüllah[SAV] su ve şarabı kabul etmeye yanaşmadı ve süt kasesini aldı. Bunun üzerine Cebrail[AS] siz sahih fıtratı aldınız, dedi. Eğer suyu içseydiniz boğulurdunuz ve ümmetiniz de boğulurdu, eğer şarabı içseydiniz sapardınız ve ümmetiniz de sapardı. Siz sütü aldınız, demek ki fıtrat-ı sahihanın yolu üzerinde yürüdünüz. Sonra o, önceki gördüğü manzarayı tabir ederek diyor ki sizi çağıran o kadın dünya idi. Ondan sonra yoldan çekilerek duran ve sizi çağıran iblis idi. Ondan sonra selam verenler Allah'ın peygamberleri idi.

Bu tabirlere bakın! Nasıl da doğrudur ve Kuran'a uygundur. Su, dünya yerindedir. Çünkü sudan hayat olur. Kuran-Kerim'de;

وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَآءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ

"ve cealna minel mai külle şey'in hayyin" buyrulduğu gibi. Süt karşısında su gelirse bundan kastedilen dünya malı ve zenginlik olur. Şarap şeytani işlere dalalet eder.

إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ

"İnnemel hamrü vel meysirü vel ensabü vel ezlamü ricsün min ameliş şeytan" buyrulduğu gibi. Süt annenin göğsünden olur, ona başka bir şey karışmaz, bu yüzden süt, fıtrat-ı sahihaya dalalet eder. Bakın, bunda nasıl güzel sıralama görülmektedir. Sonra tabir de, son derece saf ve doğrudur. Efendimiz[SAV] önce kadını görmüştü ve Cebrail[AS] onu dünya olarak tabir etmişti. Ona karşılık önce su kasesi sunuldu.

Onun tabiri de dünya olarak yapıldı. Kuran-ı Kerim'de de su dünyaya benzetilmiştir.

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ اَنْزَلْنَاهُ

"vedrib lehüm meselel hayatid dünya ke main enzelnahü.
Yani, onlara dünya hayatının misalini anlat ki o, bizim indirdiğimiz su gibidir.
Kadından sonra Efendimiz şeytanı görmüştü, aynı sıralamayla sudan sonra şarap kasesi sunuldu ve denildi ki şeytan nasıl sapıttıran ise aynı şekilde şarap da sapıttırır.
Ondan sonra keşfin ilk bölümünde peygamberlerin topluluğunu görmüştü ve onlar selam vermişlerdi, yani iyiliği için dua etmişlerdi. Buna karşılık kaselerden süt kasesi üçüncü sırada sunuldu. Böylece, Efendimizin[SAV] ümmetinin ilahî ilimlerden daima pay alacağına ve mahvolmaktan korunacağına işaret edilmişti. Nitekim bu haber kesinlikle Hz. Resulüllah'tan[SAV] duyuldu

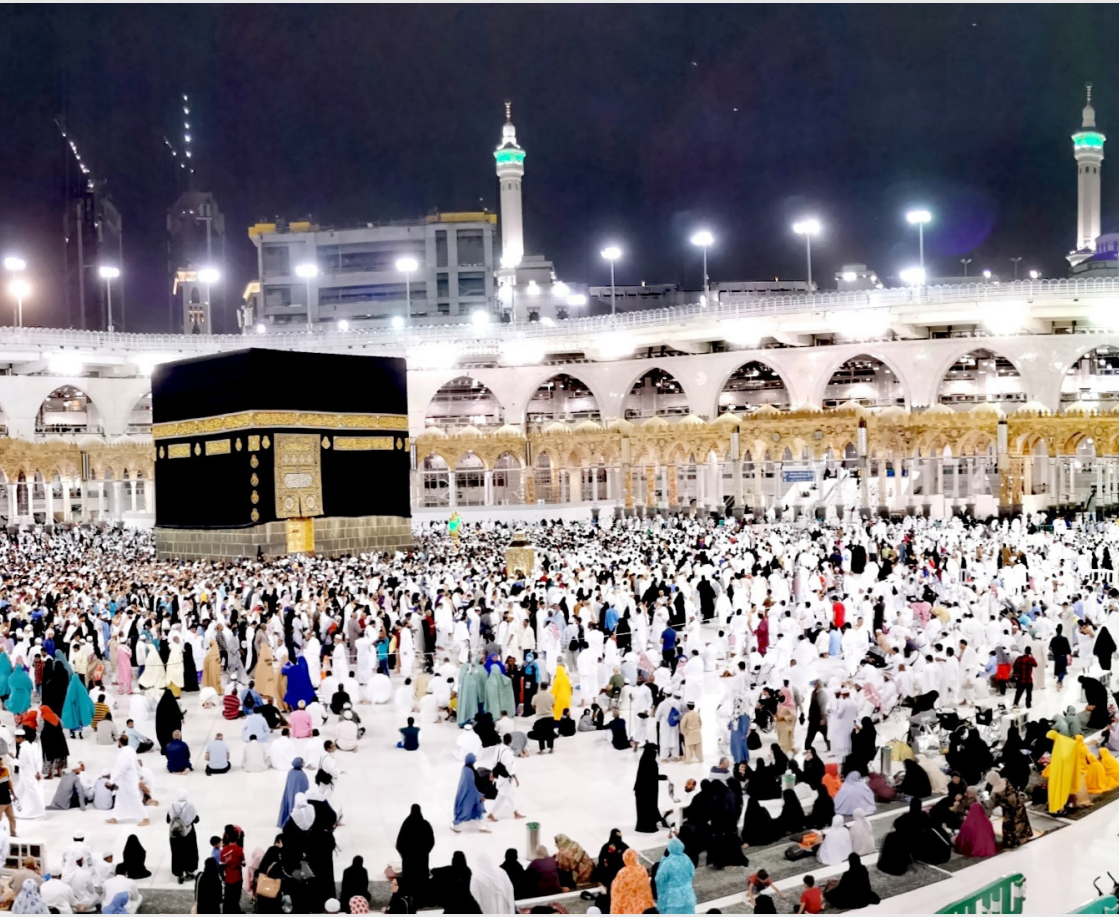

İSRA OLAYININ ANLAMI- KENDİ GÖRÜŞÜM

Şimdi ben İsra olayı ile ilgili Kuran-ı Kerim'den ve manevi ilimlerden ne kadar anlıyorsam onu beyan ediyorum. Bana göre Beytü'l Mukaddes'e isra olayı latif bir keşif idi. Bunun delilleri aşağıdadır:

BİRİNCİSİ- İSRA BİR KEŞF İDİ

1- Hz. Enes'in rivayet ettiği hadis. Ben bu rivayeti, ayrıntılar bakımından, en iyisi olarak değerlendirdim. Bu hadiste şöyle yazılmıştır: Hz. Resulüllah[SAV] önce yaşlı bir kadını gördü, sonra başka bir şahsı gördü. Ve su, şarap ve süt kasesi gördü ve süt kasesini içti. Bütün bunları Cebrail[AS] tabir ediyor. Eğer bu keşf değilse, tabir etmenin anlamı nedir? Eğer Peygamber Efendimiz[SAV] maddi bedeniyle yolculuk yaptıysa; birincisi dünyayı kadın şeklinde nasıl gördü? Acaba dünyanın aslında kadın olduğu Kuran ve hadisten ispatlanıyor mu? Dünyayı kadın şeklinde görmek apaçık anlatıyor ki bu latif bir keşf idi. Eğer bu bir keşf olmasaydı o zaman Peygamber Efendimiz[SAV] hemen

Cebrail'e derdi ki ey Cebrail! Neyi tabir ediyorsun, o kadını ben daha şimdi maddi gözlerimle gördüm, maddi gözlerle görülen şeyi sen nasıl tabir ediyorsun. Ama Hz. Resulüllah[SAV] ses çıkarmadı, bundan bellidir ki Efendimiz de bunun bir keşf olduğunu anlıyordu. Suyu reddetmesi üzerine Cebrail'in sevindiğini belli etmesi aynı şeyi teyit etmektedir.

Çünkü Resulüllah[SAV] uyandığında daima su içerdi. Eğer Efendimiz[SAV] maddi bedeniyle oraya gittiyse, o halde su içmekle neden ümmet boğuluyor?

Dünya hayatında Peygamber Efendimiz binlerce defa su içmişti. Eğer bu amel ile ümmet gark olacaktıysa o halde bundan kurtulmanın hangi şekli kalır.

İKİNCİSİ- KURAN DA BUNU RÜYA OLARAK ADLANDIRIYOR

2- Kuran-ı Kerim de bunun adını rüya koydu. Bu (İsra) suresinin 61. Ayetinde şöyle buyurdu:

وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي اَرَيْنَاكَ اِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ

Bu rüya insanlar için bir sınanmaydı. Nitekim bu ayet sebebiyle sahabe ve geçmiş ulema da onu rüya olarak kabul etti. İbn İshak ve İbn Cerir Hz. Muaviye'den şöyle rivayet ettiler

اِذا سُئِلَ عَنْ مسرىٰ رَسُوْلِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ كَانَتْ رُءْيَا مِنَ اللهِ صَادِقَةً

Yani, hz. Muaviye'ye isra hakkında sorulduğunda şöyle dedi: O Allah tarafından bir rüya idi, gerçekleşti. Hz. Aişe'nin inancının da aynı olduğu söylenir.

ÜÇÜNCÜSÜ- BEYTÜ'L MUKADDES'İ BİLMİYORDUM, DEMESİ

3- Hz. Resulüllah[SAV] şöyle buyurur: Ben bunu insanlara anlattığımda insanlar, eğer Beytü'l Mukaddes'e gidip geldiyseniz onun detaylarını anlatın, dediler. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz dedi ki: Ben kesinlikle Beytü'l Mukaddes'i bilmiyordum. Eğer Resulüllah[SAV] gerçekten fiziksel olarak Beytü'l Mukaddes'e gittiyse, onun detaylarını söylemesi gerekirdi. Ben bilmiyordum, dememesi gerekirdi. Sonra Efendimiz[SAV] şöyle buyurdu: Onlar böyle sorduktan sonra ben keşf durumuna girdim ve keşfte Beytü'l Mukaddes önüme getirildi. Böylece ben ona bakıyor ve insanlara söylüyordum. Cabir bin Abdullah'ın rivayeti şöyledir. Hz. Resulüllah[SAV] şöyle buyurdu:

فَجَلَّى اللهُ لِيَ الْبَيْتَ الْمُقَدَّسَ فَطَفِقْتُ اُخْبِرُهُمْ وَاَنَا اَنْظُرُ اِلَيْهِ

Allah-u Teala Beytül Mukaddesi gözümün önüne getirdi. Ben ona bakarak insanlara anlatıyordum.

Bu hadisten bellidir ki, bu keşf olduğu için Efendimiz[SAV] düşünüyordu ki belki de orası gerçekte benim gördüğüm şekilde değildir. Velhasıl Efendimiz[SAV] onu açıklamaktan çekindi. Fakat bu olayı anlatmakla insanlar muhalefete ve alay etmeye başladıkları için Allah-u Teala buyurdu ki, peki şimdi biz sana asıl şekliyle Beytü'l Mukaddes'i gösteriyoruz. Nitekim tekrar keşf oldu ve Efendimiz[SAV] ona uygun olarak insanlara Beytü'l Mukaddes'in detaylarını anlattı. Orayı bilen kafirler de kendisini tasdik ettiler.

Taassup sahibi Hıristiyan yazarlar bundan dolayı yazıyorlar ki o zaman Beytü'l Mukaddes'in haritaları vardı. Bu belki de doğrudur. Ancak bu yazarlar, öyle bir şehir ile ilgili haritaya bakarak, onlara sorulduğu anda onun cevabını versinler de görelim.

RÜYA- BURADA OLAĞANÜSTÜ BİR RÜYA DEMEKTİR

Burada şu konu da akılda tutulmalıdır. Kuran-ı Kerim bununla ilgili rüya kelimesini kullanmış olsa da bu kelimeden yanılgıya düşüp onu sıradan bir rüya gibi algılamamak lazım. Çünkü rüya kelimesinin anlamı Arapçada başkadır, Urduca'da başka. Urduca'da insanın uyurken gördüğü manzaraya rüya denir. Ancak Arapçada keşf ve uykudaki rüya, her ikisi için de rüya kelimesi kullanılır. Keşf ise sıradan rüyadan farklıdır. Keşf uykuda iken görülmez, uyku ve uyanıklık arasında iken görülür.

Yani uyuklamaya benzer bir durum insana hakim olur fakat o uyuyor değildir. Aksine onun fiziksel hisleri o anda çalışıyor olur. Hatta bazen başkalarıyla konuşuyorken bir manzara görünüyor olur. Peygamberlerin keşfleri diğer insanlarınkinden daha latif olur ve o keşfi bakışla uzaktaki maddi şeyleri olduğu gibi görür.

KEŞFİN ÜÇ ÇEŞİDİ

Keşfin de üç çeşidi vardır:

a) Gösterilen manzara, maddi dünyada mevcut olduğu şekliyle gösterilir. Bu keşif, uzaktaki bir şeye dürbünle bakmak gibidir.

b) Keşfin bir şekli şöyledir ki, bir kısmı yukarda yazıldığı gibi olur, bir kısmı ise tabir gerektirir.

c) Bir diğer şekli ise tamamıyla tabir gerektiren keşftir.

Hz. Resulüllah'ın bu keşfi ikinci kısım keşfti. Yani bazı bölümleri, maddi dünyada gerçekleştiği gibi gösterilmişti. Ve bazı kısımları tabir gerektiriyordu. Tabir gerektiren kısımlardan yukarda bahsettim. Zahiri şekilde gösterilen kısımlarla ilgili hadislerde şöyle yazılıdır: Dönüşte Hz. Resulüllah[SAV] gördü ki, bir kafile Mekke'ye doğru geliyor ve kafiledekilerin bir devesi kaybolmuş ve onlar onu arıyorlar. Birkaç gün sonra belli oldu ki, bu olay aynı şekilde Mekkeli bir kafile tarafından yaşanmıştı. Nitekim o kafile Mekke'ye vardığında bunu kabul ettiler.

Allah-u Teala'nın lütfu ile keşf konusunda ben kendim bizzat tecrübe sahibiyim. Ve bu konuları kendi müşahedelerimin tasdiki ile yazıyorum.

İSRA'DA MEDİNE'YE HİCRET HABERİ VERİLMİŞTİ

Şimdi ben, bu keşfin maksadının ne olduğunu anlatıyorum. Bana göre bu keşifte Medine'ye hicret haberi verilmişti. Efendimize[SAV] gösterilen Beytü'l Mukaddes'ten murat, Mescid-i Nebevi'nin inşa edileceği idi. Allah-u Teala'nın lütfu ile ona, Beytü'l Mukaddes'ten daha fazla saygınlık verilecekti. Peygamber Efendimizin bütün peygamberlere namaz kıldırdığının gösterilmesiyle anlatılan şuydu: Peygamber Efendimizin cemaati Araplardan çıkıp diğer milletlerde yayılacak ve bütün peygamberlerin ümmetleri İslam'a girecekler. Bu yayılma Medine'ye gittikten sonra olacak. Bunda şu işaret de vardı: Hz. Resulüllah'a[SAV] Beytü'l Mukaddes'in bölgesinin

hükümeti verilecektir. Nitekim rüya tabiri kitaplarında şöyle yazılıdır

تَدُلُّ رُؤْيَةُ كُلِّ مَسْجِدٍ عَلٰى جِهَتِهٖ وَ التَّوَجُّهُ اِلَيْهَا كَالْمَسْجِدِ الْاَقْصٰى وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَ مَسْجِدِ دِمَشْقَ وَمَسْجِدِ مِصْرَ وَمَا شَاكَلَ ذٰلِكَ وَرُبَّمَا دَلَّتْ عَلٰى عُلَمَاءِ جِهَاتِهِمْ اَوْ مُلُوْكِهِمْ اَوْ نُوَّابِ مُلُوْكِهِمْ

Yani, rüyada cami görmenin anlamı bazen oraya giden yön olur ve o tarafa gitmek murattır. Mescid-i Aksa'yı görmek yahut Mescid-i Haram'ı görmek yahut Mescid-i Dımışk'ı yahut Mescid-i Mısır'ı görmek gibi. Ve bunun gibi camileri görmek. Bazen camiden murat oranın uleması yahut padişahı yahut yöneticisidir.

BU RÜYA NASIL PEYGAMBER EFENDİMİZ HAKKINDA GERÇEKLEŞTİ

Şimdi ben sırayla bu manaları ele alıyorum, onların nasıl ve hangi delil ile Peygamber Efendimiz hakkında gerçekleştiğini anlatıyorum.

Ben ilk önce, Mescid-i Aksa'dan kastedilenin Mescid-i Nebevi olduğunu ve Kudüs'den muradın Medine olduğunu ve oraya gitmekten muradın Efendimizin[SAV] hicreti olduğunu tabir etmiştim. Allah-u Teala, sübhan diyerek bu rüyadan bahsetti. Bundan şuna işaret edildi ki bu hicret Allah'ın sübhan oluşunun göstergesi olacak. Bu sübhan kelimesi bile anlatıyor ki bu manzarada bir gaybi haber vardı. Çünkü zahirde Beytü'l Mukaddes'i görmekle Allah'ın sübhan oluşu ispatlanmaz. Ama Medine'ye gidip İslamî hükümetin kurulması, Kuran'da bildirilmiş olan birçok gaybi haberin gerçekleşmesi demek olduğu için bu olaydan hiç şüphesiz Allah'ın sübhan

ONUN
GÖZÜ NE ŞAŞTI,
NE AŞTI.
ŞÜPHESİZ
O, RABBİNİN
MUCİZELERİNİN
EN BÜYÜĞÜNÜ
GÖRDÜ.

oluşu ortaya çıkmaktadır ve halen de çıkıyor.

سُبْحَانَ الَّذِیٓ اَسْرٰی **"subhanellezi esra"**

Velhasıl, "subhanellezi esra" diyerek buyurdu ki, kendi kulunu geceleyin Mescid-i Aksa'ya yani ona benzer bir mescide doğru götürecek olan paktır. Ta ki o gaybi haberler –ki bunun için hicret etmek şarttır- gerçekleşsin ve Allah-u Teala, sözlerinin nasıl gerçekleştiğini dünyaya göstersin. Mesela hicret ile alakalı olan savaş, cihat vesaire haberleri. Sonra İslamî hükümet haberi vesaire vesaire.

لِنُرِيَهٗ مِنْ اٰيَاتِنَا "Li nüriyehü min ayatina" da bunun Allah'ın özel alametlerinin ortaya çıkacağı bir yolculuk olacağına delalet eder. Ve o kesinlikle hicret yolculuğu idi, bu yolculuk dünyanın gözünden saklı olan İslam'ın geleceği idi ki çok şanlı bir şekilde ortaya çıktı.

اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ "İnnehü hüve-s semiul basir"de de bu konu desteklenmektedir. Çünkü Beytü'l Mukaddes'i sadece keşfte görmek Allah-u Teala'nın "semî ve basîr" (çok duyan ve çok gören) olduğunun delilini sunmaz. Ama Medine'ye hicret, bu iki sıfatın ispatını sunar. "Semîun" şu şekilde ki Allah-u Teala kendi kulunun dualarını kesinlikle duyandır. "Basîr" şu şekildeki hicret neticesinde Allah-u Teala tarafından haber verilen başarılar, aynı şekilde gerçekleşti. Ayrıca orada Allah-u Teala'nın müminleri koruyup kollaması "Basîr" olan bir Allah'ın varlığının açık tanıklığı idi.

MESCİD-İ NEBEVİ'YE MESCİD-İ AKSA DENMESİ VE MEDİNE'NİN KUDÜS ŞEKLİNDE GÖSTERİLMESİ

Mescid-i Nebevi'ye Mescid-i Aksa denmesinin ve Medine'nin Kudüs şeklinde gösterilmesinin sebebi, o şehir ve o mescide nasip olmuş bereketlerin aynısının Mescid-i Nebevi'ye ve Medine-yi Münevvere'ye verileceği idi.

Eğer, neden Mescid-i Nebevi, Mescid-i Haram ile benzetilmedi de Mescid-i Aksa ile benzetildi denirse bunun cevabı şudur: Birincisi Mescid-i Haram'ın, haccın şartları ile alakalı fazladan bazı hususiyetleri vardı. Bu hususiyet Beytü'l Mukaddes yahut Mescid-i Nebevi'de yoktu. İkincisi Beytü'l Mukaddesi keşfte göstermekle, Efendimizin ümmetinin bu bölgeleri fethedeceğini söyleme gayesi de vardı. Ve bu konu, Mescid-i Haram'ı göstermekle ortaya çıkamazdı. Velhasıl siyasi sebepler yüzünden asıl ismi açıklama zamanı henüz gelmediği için benzetme yoluyla Mescid-i Nebevi'nin ismi Mescid-i Aksa kondu. Ve Medine Kudüs şeklinde gösterildi. Bu gaybi haberlerin ne şekilde gerçekleştiği aşağıdaki rivayetlerden bellidir.

عَنْ أَبِي هُرَيرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تُشَدُّ الرِّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ الْمَسجِدِ الحَرَامِ وَمَسجِدِ الرَّسُوْلِ، وَالْمَسجِدِ الأَقْصٰى

Hz. Resulüllah[SAV] şöyle buyurdu: binek üzerine binip, şu üç cami dışında herhangi bir camiye doğru gitmemek gerekir. Biri Mescid-i Haram, ikincisi Mescid-i Aksa ve üçüncüsü Mescid-i Nebevi. Burada Mescid-i Nebevi ve Mescid-i Aksa birbirine benzetildi.

Kısacası Mescid-i Nebevi'nin temelinin atılmasıyla Mescid-i Aksa'da namaz kılma gaybi haberi gerçekleşti. Bu camiye gitmeye ilaveten bu ayette başka bir şey daha söylendi. O da şudur: Mescid-i Aksa, etrafına bereket verilen yerdir. Yani onun bulunduğu şehir de saygın kılındı. Bu habere göre sadece Mescid-i Nebevi'ye bereket verilmekle kalmadı, onun etrafındaki bölgeye de yani Medine'ye de bereket verildi. Bunun delilleri şudur:

1- Buhari'de şu rivayet vardır:

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ، قَالَ قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ بِالْمَدِينَةِ ضِعْفَيْ مَا جَعَلْتَ بِمَكَّةَ مِنَ الْبَرَكَةِ

Yani, Hz. Enes şöyle dedi: Resulüllah[SAV] dua etti ki ey Allah! Mekke'ye verdiğin bereketten daha fazlasıyla Medine'ye bereket ver.

2- Hadis

اَللّٰهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْمَدِينَةَ كَحُبِّنَا مَكَّةَ أَوْ أَشَدَّ اللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا وَفِي مُدِّنَا

Yani, Hz. Aişe[RA] şöyle buyurdu: Resulüllah[SAV] dua etti ki, ey Allah'ım! Mekke'yi bize sevdirdiğin gibi Medine'yi de sevdir, hatta ondan daha fazla. Ey Allah! Onun sağ ve müdd'üne bereket ver. Yani Medine halkının geçimi için onların ziraatine ve ticaretine bereket ver.

3- Hadis

وعن زَيْد ابن عَاصِمٍ أَنَّ إبراهيمَ حرَّمَ مَكَّةَ ودَعَا لِأَهْلِهَا وَإِنِّي حَرَّمتُ المدينةَ كما حرَّمَ إبراهيمُ مكةَ، وَإِنِّي دعوتُ فِي صَاعِهَا وَمُدِّهَا بِمِثْلَيْ مَا دعا إبراهيمُ بِمَكَّةَ

Yani, Zeyd bin Asım'ın beyan ettiğine göre Resulüllah[SAV] şöyle buyurdu: İbrahim[AS] Mekke'yi korunmuş yer olarak tanımlamıştı ve oranın halkı için dua etmişti. Ve ben de Medine'yi korunmuş yer olarak tanımladım ve ben dua ettim ki Medine'nin sağ ve müdd'üne, İbrahim'in[AS] Mekke için talep ettiğinin iki katı bereket ver. (Bundan anlaşılıyor ki Medine'nin fazileti için edilen dua dünyevi ilerlemesi içindi, yoksa manevi bereket bakımından Mekke dünyanın bütün şehirlerinden faziletlidir.)

Bu rivayetlerden bellidir ki etrafındaki bölge bile bereketli kılınan Mescid-i Aksa'nın rüyada gösterilmesinden murat, aslında Mescid-i Nebevi idi. Her aklı başında kimse düşünebilir, Medine'ye nasip olan bereketlerin onda biri bile acaba Kudüs'e nasip olmuş muydu?

أَسْرٰى بِعَبْدِهٖ "ESRA Bİ ABDİHİ"- GÖTÜREN ALLAH İDİ

Şu konu da dikkate değerdir: "Esra bi abdihi" den bellidir ki götüren başka biridir ve gidenin kendi seçeneği yoktu. Hicret olayı da bu şekilde oldu. Efendimiz[SAV] geceleyin çıktı ve bu çıkarılma kendi isteği ile değildi, aksine o anda, kafirler kendisini katletmek için evini muhasara ettiğinde mecbur kalarak çıktı. Velhasıl bu yolculuk kendi isteği dahilinde değildi. Aksine Allah'ın isteği Efendimizi mecbur etti. Sonra nasıl ki rüyada Beytü'l Mukaddes yolculuğunda Cebrail kendisi ile birlikteyse hicrette de Ebubekir[RA] kendisi ile birlikteydi. Ve Cebrail'in Allah'a tabi olarak hareket ettiği gibi Ebubekir de Efendimize tabi idi. Ve Cebrail'in manası Allah'ın pehlivanıdır, Hz. Ebubekir de Allah'ın özel bir kuluydu ve din için korkusuz bir pehlivan özelliği taşıyordu.

MEDİNE'YE VERİLEN BEREKETİN ZAHİRİ ŞEKLİ

Medine'ye verilen bereketin zahiri bir şekli de vardı. Bunun hakikati Hz. Aişe'nin bir rivayetinden belli olmaktadır. O şöyle buyurur: Efendimizin Medine'ye gelişinden önce ateşli veba Medine'de şiddetli olarak yayılırdı, Efendimiz[SAV] oraya teşrif ettiğinde kendisinin duasıyla o ateş gitti. Bu veba sebebiyle Medine'nin önceki ismi Yesrib idi. Çünkü Yesrib'in anlamı ağlamak, sızlanmaktır. Ama Hz. Resulüllah'ın[SAV] duasıyla o ateş yok oldu ve gelecekte Yesrib yerine onun adını Medine koydu. Ayrıca, keşfte Mescid-i Aksa'ya gidip Efendimizin bütün peygamberlere namaz kıldırdığı gösterilmişti. Bu da Medine'ye gidince gerçekleşti ve İslam oradan bütün dünyaya yayıldı. Hatta bunu görünce hayret edersiniz ki Dar-ül Hilafet (hilafet merkezi) Medine'den değiştirildiği andan itibaren İslam'ın ilerlemesi durdu. Medine'nin Dar-ül Hilafet olarak kaldığı otuz yıllık dönemde İslam ne kadar ilerlediyse, ondan sonraki 1300 yılda o kadar ilerlemedi. Eğer, bu bereketleri bizzat Resul-i Kerim[SAV] vermişti, derseniz bunun cevabı şudur: Böyle bereketleri hiçbir insan veremez. Böyle bir gaybi haber vermeye ve onu gerçekleştirmeye insanın takati yeter mi? Efendimizin ettiği dua Allah-u Teala'nın bu gaybi haberine destek mahiyetindeydi.

MESCİD-İ AKSA'NIN BİR TABİRİ, BENİ İSRAİL'İN MESCİD-İ AKSA'SIDIR

Keşfin ikinci şekli olarak ben demiştim ki Mescid-i Aksa'dan murat aynı zamanda Beni İsrail'in Mescid-i Aksa'sıdır. Bu şekilde onun tabiri şöyle olacak ki Efendimize bu ülkeyi fethetmek nasip olacak. Nitekim bu tabir de gerçekleşti ve hz. Resulüllah'ın ikinci halifesi zamanında bu yer Müslümanların eline geçti. Ve 1300 yıl boyunca Müslümanlarda kaldı. Şimdi geçici olarak bu bölge Hıristiyanların eline geçti. Fakat bu da bir gaybi haberden dolayıdır. Onun zamanı bitince yeniden bu ülke Resul-i Kerim'e[SAV] tabi olanların eline geçecek. İster çok çabuk olsun, ister bir müddet aradan sonra olsun. Bu şekilde gece vakti oraya gitmenin anlamı şu olacak ki Beytü'l Mukaddes'in fethedilmesi savaşlar sebebiyle olmayacak, aksine o gece görünen manzara sebebiyle olacak. Nitekim olaylar da aynı şekilde oldu. Yoksa Arapların küçük bir ordusu Kayser gibi büyük bir padişaha nasıl karşı koyabilirdi. Bu İlahi kelam, İsra gecesinde nazil olmuştu. İşte bunun etkisiydi ki donanımsız Arapların karşısında, Kayser'in donanımlı ve savaş tekniği eğitimi almış ordusu aslandan kaçar gibi kaçıyordu. Eğer birisi, bu ülke Hz. Ömer'in zamanında fethedildi diye itiraz ederse onun cevabı şudur: Peygambere tabi olanlar gaybi haberlerde onun vücuduna dahil olurlar. Bunun birçok misali İslam'da da önceki Peygamberlerin literatüründe de bulunur.

RÜYA'DA CAMİ GÖRMEK BÖLGENİN ULEMASI DA DEMEKTİR

Rüya tabirlerine uygun olarak söylediğim dördüncü şey şuydu ki bölgenin uleması da cami şeklinde gösterilir. Bu tabire göre biz görmekteyiz ki Müslümanlar bu ülkeye sadece siyasi olarak hâkim olmadılar, hatta inanç olarak ülkenin

ekseriyeti Müslüman oldu. Ve 1300 yıl boyunca Kudüs, İslam ulemasının merkezi olarak kaldı. Böyle bir değişim yaratmak da hiçbir insanın gücünde değildi, ancak Allah-u Teala bunu yapabilirdi.

Hayret verici bir şeydir ki Hz. Musa'ya da bir manzara gösterilmişti ve onunla ilgili kelimeler de bu hadisedeki kelimelerle benzerdir. Hz. Musa bir yolculuktaydı, o bir yerde ateş gördü, Allah-u Teala şöyle buyurdu:

بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا
وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Bu ateşin içine giren de, etrafına gelen de bereketli olacak. İşte o ateş Allah sevgisi ateşiydi. Aynı şekilde nasıl ki orada subhan kelimesi varsa burada da subhan kelimesi vardır. Yine orada nasıl 'havlehü' varsa aynı şekilde burada da 'barekna havlehü' buyruldu. Bazıları bu ayeti tefsir ederek, ateşten murat Allah-u Teala'dır, diye yazdılar. Ancak bu yanlıştır. Çünkü ayetin kelimelerinde, ateşte olana bereket verilmiştir, denildi. Velhasıl ateşten murat Allah-u Teala değil, Allah sevgisidir ve denildi ki kim kendini Allah sevgisinin ateşine sokarsa ona bereket verilir. Sevgi, dünyanın bütün dillerinde ateşe benzetilir. Konu şudur ki Allah-u Teala nerede kendi celalini gösterirse oraya bereket verilir ve oradan Allah'ın subhan oluşu ortaya çıkar. Bu iki manzarada, yani Musa'nın[AS] gördüğü ve Resulüllah'ın[SAV] gördüğü manzarada iki konuya işaret vardır. Hz. Musa'nın bir başka hadisesi daha bu olaya benzemektedir. O olay gelecek olan Kehf suresinde anlatıldı, onun bu olayla olan benzerliği orada beyan edilecek.

BU KEŞFTE HZ. RESULÜLLAH'IN[SAV] MANEVİ BİR YOLCULUĞUNA DA İŞARET VARDIR

Bana göre bu keşifte Hz. Resulüllah'ın[SAV] manevi bir yolculuğuna da işaret vardır ve şu anlatılmıştır: İslam üzerine karanlık devir geldiğinde Allah-u Teala Muhammed Resulüllah'ı[SAV], kendisine tâbî bir vücut vasıtasıyla tekrar dünyanın hidayeti için görevlendirecek. Ve o tâbî vücut vasıtasıyla, Beni İsrail'in peygamberleri ve onlara tâbî olanlara verilen bereketler, Müslümanlara da bir daha nasip olacak. Bu konuya Cuma suresinde de işaret edilmiştir: Orada Allah-u Teala şöyle buyurur:

هُوَ الَّذِيْ بَعَثَ فِي الْاُمِّيّٖنَ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ۗ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۙ وَّاٰخَرِيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوْا بِهِمْ ۗ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝

Yani, Okuma yazması olmayanlara, aralarından birini Peygamber olarak gönderen O'dur. O, onlara (Allah'ın) ayetlerini okur, onları tertemiz kılar ve kendilerine Kitap ile hikmeti öğretir. Oysa onlar, daha önce büyük bir sapıklık içindeydiler. Aynı şekilde Resulüllah[SAV], başka bir topluluğa da din öğretecek, onlar henüz bu Müslümanlarla birleşmedi, aksine onlar gelecek zamanda ortaya çıkacak ve bu Allah-u Teala için zor değildir, çünkü Allah galiptir ve hikmet sahibidir. Yani Allah-u Teala, Resulüllah'ın[SAV] ümmeti mahvolduğu halde Resulüllah'ı[SAV] manevi olarak ortaya çıkartmamaya ve onları ıslah etmemeye katlanamaz.

"Ben neden seçildiğimi biliyorum"

Her yıl olduğu gibi, bu sene de Hilafet Günü geldi ve geçti. 27 Mayıs gününün güneşi, tıpkı diğer günlerdeki gibi doğdu ve battı. Cemaat gazete ve dergileri bugüne özel sayılar yayınlarken, MTA (Televizyonu) da tarihimizdeki, gerçek İslami hilafetin kurulduğu bu çok özel günü hatırlatmak üzere çeşitli programlar hazırladı.

Dünyanın dört bir yanındaki Müslüman Ahmediye Cemaati şubeleri, (bu) özel güne ait, hem yerel hem de ülke bazında toplantılar düzenlediler. Ancak bunun tamamı, tabiatı gereği çok önemli olmasına rağmen, her sene gerçekleşen bir dizi olaydı ve bunda çok sıra dışı bir durum da bulunmuyordu.

Hilafetin gerçek ruhu ve temsil ettiği Yüce Allah'ın heybeti (ise), bir gün sonra, 28 Mayıs Cuma günü, Vadedilen Mesih'in Halifesi[ABA] bizzat konuya temas ettiğinde kutlanmış oldu. Huzur'un[ABA] hutbesi, bugüne (değin) 113 yılı kapsayan Ahmediye Hilafeti'nin tarihini hızlı biçimde oynatarak, gözlerimizin önüne getirdi. Ve bu, ne kadar iman arttırıcıydı!

Huzur[ABA] Vadedilen Mesih'in I. Halifesi'nin[RA] büyük başarılarından kısaca bahsederek hutbeye başladı ve ardından, Vadedilen Mesih'in II. Halifesi'nin[RA] olağanüstü hizmetleri ile devam etti ki, bu Vadedilen Mesih'in III. Halifesi[AR] ve IV. Halifesi'nin[AR] bereketli dönemlerinde Cemaat'in nasıl ilerlemeye devam ettiğinden söz etmeden önce oldu.

Ancak bu huşu uyandıran hikâyenin doğal akışı, onun kendi Hilafet dönemini hatırlara getirdiğinde, Huzur[ABA] kalbimi delip geçen bir şey söyledi (ve) inanıyorum ki, bu her Ahmedi'nin de kalbini delik deşik edebilecek (bir durumdu.)

Bütün hikâye güvenilir ve kesin gerçeklere dayandığından, sadece yüzeysel değinerek de olsa Huzur[ABA], kendi Hilafet döneminde (gerçekleşen) Allah'ın ihsan ve lütuflarını büyük bir tevazu ile zikretmeye devam etti. Ve ardından kalbime isabet eden ve beni huzursuz bırakan o birkaç kelime geldi.

Huzur[ABA] buyurdu ki, "Ben çok zayıf bir kimseyim […]".

Bu birkaç kelime, yüreğime ve ruhuma saplandı ve ben onları, iki gün boyunca yanımda taşıdım. Benim ve benim gibi milyonlarcası için en güçlü olan şahıs, zayıf mı? Neredeyse yirmi yıldır yüreğinde kendini insanlığa adamış olmanın acısının devasa ağırlığını taşıyan birisi, zayıf mı? Yüzbinlerce biçarenin dayanağı olan birisi zayıf mı? İslam'ın bu günde ve (bu) çağda tek duyulabilir, kabul edilebilir ve kullanılabilir sesi, zayıf mı? Bu düşünceler ve onların uzantıları, iki gün boyunca zihnimi karıştırıp durdu. 30 Mayıs Pazar sabahında Huzur'u[ABA] bizzat görme fırsatını buldum. (Zihnimdeki) ağırlığı daha fazla taşıyamadım ve çeşitli konularda (kendisinden) akıl aldıktan sonra, nihayet ilk fırsatta (kafamdaki) yükü boşattım: "Huzur, 18 yılı aşkın bir süredir Allah'ın ihsan ve lütuflarına şahit oldunuz; Hala gerçekten 'zayıf' olduğunuzu mu düşünüyorsunuz?"

Sorumu tamamladığımda, Huzur[ABA] şöyle buyurdu: "Evet. Ben, çok fazla böyle hissediyorum; şimdilerde her zamankinden de daha çok. Tüm bunların arkasında bir insani çabanın yahut üstünlüğün bulunmadığını ispatlayan, Allah'ın lütfudur. Allah dilediğini seçebilir, ancak Cemaati koruyup, ilerleme yolunda tutan, yalnızca O'dur."

Dedim ki: "Huzur, neredeyse yirmi yıl oldu. Allah'ın Hilafet için sizi neden seçtiği konusunda muhakkak bir fikriniz vardır?"

Huzur[ABA] şöyle cevap verdi: "Evet. Anladım. Daha ilk gün anladım, ama bu anlayış zamanla daha da güçlendi."

“Dünyaya, bu Allah’ın Cemaatidir ve onu ancak O korur diye duyurmak üzere, Allah’ın beni seçtiğini hissediyorum. Ayrıca şu bilinmelidir ki, Ahmediye Hilafeti ancak Allah tarafından kurulmuştur ve arkasında hiçbir insan bilgisi, deneyimi, liyakati ya da niteliği bulunmamaktadır. Ve bu, Ahmediye Cemaati’nin doğruluğunun büyük bir alametidir. Bir duraklama oldu ve bu harika anın sona erdiğini düşündüm. Ancak birkaç saniye sonra Huzur’un sesini tekrar duydum:

“Daima bu mısraların benim durumumu gerçekten tasvir ettiğini hissediyorum:

جے میں ویکھاں عملاں ولے، کجھ نئیں میرے پلے

جے ویکھاں تیری رحمت وَلے، بلے بلے بلے

‘Kendi amellerime göz atarsam elimde bir şey yoktur; Ancak Senin rahmetine bakınca, tüm gördüğüm Sen’in ihsan ve lütuflarındır.’ Benim gösteriş yapacak hiçbir şeyim olmadı. Her şeyi bana, ancak Allah verdi.”

Mütevazi efendimin alçak gönüllü sözleriyle, bu kısa yazıyı sonlandırıyorum. Ve sözlerimi burada tamamlarken, hepimiz için enerji kaynağı olan kişi için duada bulunalım; meydan okuması ve cesareti yüce dağlardan yüksek olan için; zamanın devasa rüzgârlarının önünde dimdik duran için (dua edelim.)

Dünyanın her ucuna ve köşesine mescitler inşa etmekte azimli olan için dua edelim; o ki, Kur’an’ı yayma görevini her şartta sürdürmektedir. Onun sayesinde küfrün merkezlerinde Allah’ın ve resülünün sesi yankılanmaktadır.
O ki dinden uzaklaşmış insanları Allah’a yaklaştıran bir mıknatıs çekiciliğine sahiptir. Onun sayesinde din her geçen gün güçlenmektedir. O bu çağda İslam güneşinin en parlak ışını olan zattır.

Vadedilen Mesih’in V. Halifesi çok yaşa!

اَللّٰھُمَّ اَیِّدْ اِمَامَنَا بِرُوْحِ الْقُدُس

9 Haziran 2021 – El Hakem
Asif M Basit, Londra

TOPLUMSAL BARIŞ

Şimdi de çağımızda toplumsal barışın tesisi için İslam'ın rolünün ne olduğu, sorusuna yöneleceğiz

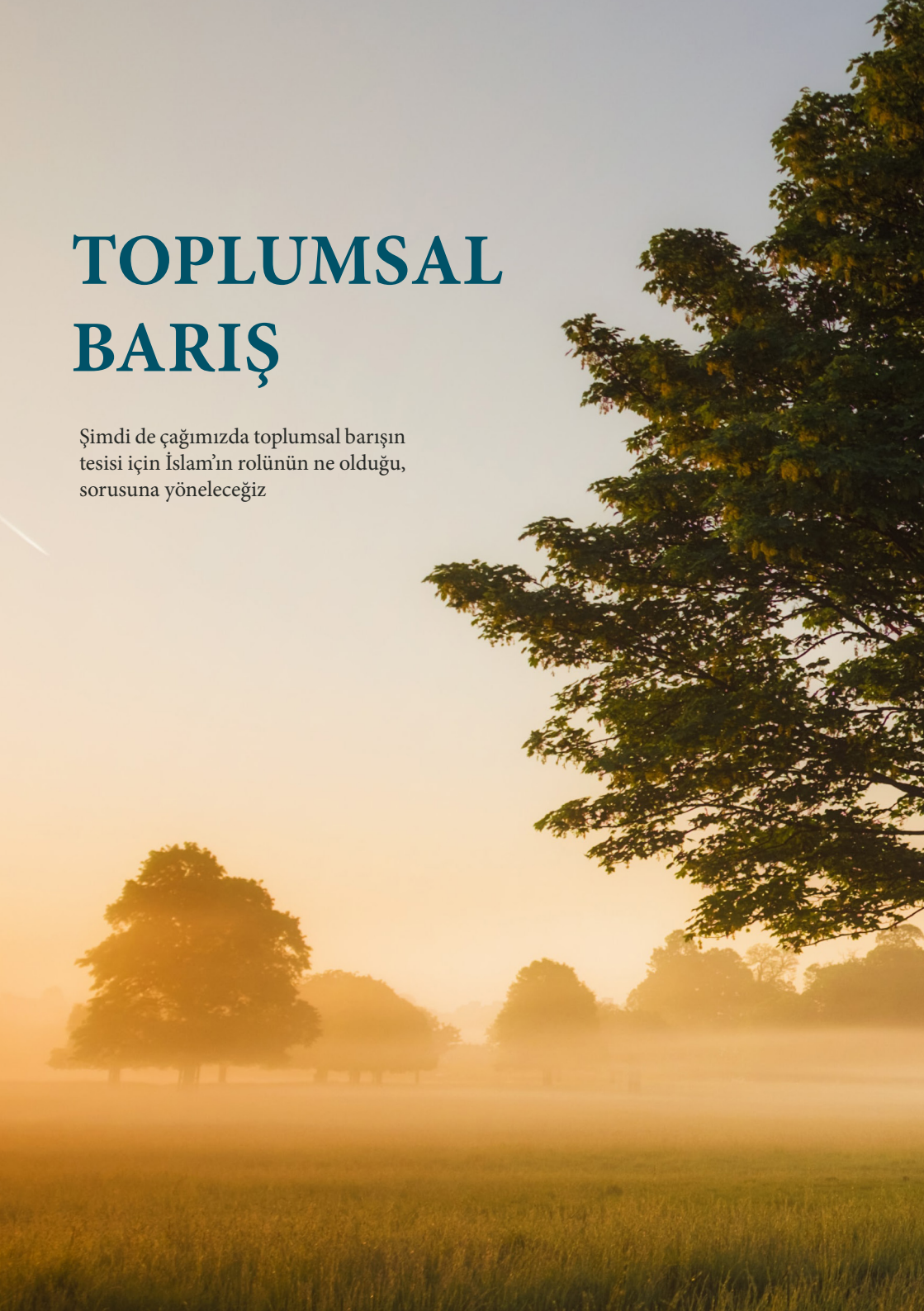

Çağımızın sosyal düzeni

Günümüz toplumunda insan ahlakı üzerinde dinin etkisinin hızlı bir şekilde yok olduğuna tanık oluyoruz. Gün geçtikçe bu durum daha da kötüleşmektedir. İnsanoğlu dinin vecibelerinden bir şekilde kurtulmak istemektedir. Dinin yasaklarından kurtulmak meyili gittikçe artış göstermektedir. Bir taraftan dini ve ahlaki değerler göz ardı edilirken, diğer taraftan toplum içinde huzursuzluk ve güvensizlik de artmaktadır. Bunun sonucunda tedirginlikler ortaya çıkmaktadır. İnsanın kaderine şekil veren Hayy ve Kayyum olan Allah'a[CC] iman hızlı bir şekilde azalmaktadır. Hayatımızın yol, yöntem ve kurallarını belirleme hakkı sadece O'nundur. Bugünkü durumu Kur'an-ı Kerim özetle şöyle ifade etmektedir:

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

Karada ve denizde fesat ortaya çıkmıştır[1]... Hıristiyanlık, on dokuzuncu asrın başına kadar Batıda hüküm sürmüştür. O insanların ahlakları ve karakterlerinde, inanışlarının derin izleri bulunmaktaydı. Ancak günümüzde bu manzara değişmiştir. Bilimsel sosyalizm, hızlı ilmi gelişmeler ve maddi ilerlemelerin bir sonucu olarak ortaya çıkan medeniyet, Hıristiyanlığın safha safha gerilemesine sebep olmuştur.

Rum suresi, ayet 42

Bunun sonucu olarak da toplumsal ahlakın oluşumunda Hıristiyanlığın rolü zamanla yok olup gitmiştir. Günümüzde artık Batılıların ahlakı üzerinde Hıristiyanlığın ne kadar izi kalmışsa, birçok Müslüman ülkede yaşayan Müslümanların üzerinde de İslam'ın ancak o kadar izi vardır. Dünyanın diğer bölgelerinde de toplumsal ve ahlaki çöküşün durumu, ne yazık ki benzer şekildedir. Dünyanın farklı ülkelerinde Hz. Buda[AS], Hz. Konfüçyüs[AS] ve Hz. Krişna'ya[AS] inananların sayıları çok olmasına rağmen, onlarda inanışlarının hiç etkisine rastlanmamaktadır. Her yanda deniz bulunmasına rağmen, susuzluğu giderecek tek bir damla bile yoktur.

Eğer bir toplumda dini ve geleneksel ahlaki değerler yok olmuşsa, o zaman yeni nesil de geleneksel değerleri gözleri kapalı bir şekilde kabullenmeyecektir. Onlar için bu değerler anlamsızdır. Böyle bir nesil, şüphesiz umutsuz bir boşluktan başka bir şey olmayan geçici bir devir ve buhrandan geçmek zorunda kalır. Bu nesil, ahlaki öğretilerden yoksundur. Durum böyle olunca, nereye gittiği belli olmayan ve sonucu bilinmeyen yeni bir arayış yolculuğu başlar.

Bu yolculuğun sonunda daha güzel bir ahlaki düzen bulunabileceği gibi, bu arayışı insanoğlunu daha büyük bir ahlaki çöküşe de sürükleyebilir. Gördüğümüz kadarı ile çağımız insanı, maalesef bu ikinci yolu tercih etmiştir. Bugünlerde ister Doğulu isterse Batılı olsunlar ister dindar isterse dinsiz olsunlar, dünya üzerindeki tüm toplumlar devrimlerin hedefi halindedir ve onların kötü etkileri de tüm yeryüzünü ablukaya almıştır. Ancak çağımız insanı ne yazık ki, atmosferdeki kirlilik için endişe duyduğu kadar, gittikçe artan ahlaki kirlilik için kafa yormamaktadır. Kur'an-ı Kerim böyle bir devirden bahsederken şunları buyurmuştur:

وَالْعَصْرِ ۝ إِنَّ الْإِنسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ ۙ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝

(Her) çağı şahit olarak gösteriyorum. İnsan, şüphesiz (büyük bir) hüsran içindedir. Ancak inanan ve (yerli yerinde) iyi işler yapan, (hakka bağlı kalıp) birbirlerine (de) hakkı telkin eden ve (sabır gösterip) birbirlerine sabrı tavsiye edenler (ise bundan) müstesnadır.

İstismar, riya, iki yüzlülük, bencillik, zulüm, ihtiras, delicesine zevk peşine düşmek, disiplinsizlik, yolsuzluk, hırsızlık, gasp, insan haklarının ihlali, sahtekârlık, dolandırıcılık, sorumsuzluk ve karşılıklı saygı ile itimadın azalması, modern toplumların ortak özellikleridir. Zahiri medeniyetin zayıf ve sahte görüntüsünün çirkinliğinin uzun süre gizli kalması mümkün olmadığından, o artan bir biçimde kendini göstermektedir. Bu zaafların, önceki insanlarda bulunmadığının söylenmesi ise doğru değildir. Aksine geçmişteki birçok medeniyet de yok olmaya yüz tuttuklarında, bu ve buna benzer hastalıklara yakalanmışlardır. İnsanlık tarihinden silinmeden önce, onlar da aynı zaaflara düşmüşlerdir. Böylesi ahlaki kötülükler sonucunda helak oluş,

yalnızca belli bir kavim ya da bölgeye mal edilemez. Aksine bu durum tarih boyunca tekerrür edip durmuştur.
Bugün de dünya üzerindeki farklı toplumlar bir çöküş içerisindedir. Her yerde bu çöküşün sebepleri ise büyük bir benzerlik göstermektedir. Tek partili dikta rejimi altındaki ülkelerde yaşayanların aksine, sözde özgür sayılan dünyada gittikçe artan ferdi özgürlük şuuru, bizzat dengesiz bir hal almaktadır. Sınırsız özgürlüğe karşı bu eğilim, toplumsal sorunların da büyük ölçüde sorumlusudur.
Tek partili dikta rejiminin musallat olduğu ülkelerde, gittikçe artan bireysel özgürlük bilinci, cebir ve baskı pençesinden kurtulmak üzere büyük bir çaba göstermektedir.

Bu ülkelerdeki silahlı güçler içinde yer alan kökten solcular, özgürlüğün bu dalgası karşısında ayaklanmazlarsa, bu özgürlük savaşının pek yakında zafere kavuşması ihtimali bulunmaktadır. Bu özgürlük kazanıldığında ise, eski komünist ülkelerde bulunan gençlerin ahlaklarının, özgür ve sınırsız toplumdan nasıl etkileneceğinin işaretleri de pek hoş görünmemektedir. Neredeyse iki nesil, bu dinsiz toplumda büyüyüp yetişkin olmuşlardır. Ahlaklarının doğru bir şekil alması için, önlerinde ne ahlaki bir sistem ne de kendilerine rehber edinebilecekleri prensipler mevcuttur. Bu toplumlar, manevi bir sistemin özü sayılan din kaynaklı ahlaki değerlerden yoksunlarken, amaçsız eğlence, boş zevklerin arayışı, dizginsiz özgürlük ve Batılı yaşama düşkünlüğün seli, Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa'nın genç neslini sarmaktadır. Bu durum, gelecek yıllarda onların ahlakları için yıkıcı etkiler yaratabilir. Bu dinsiz sistemin uzun tecrübesi, bir taraftan çağımıza birçok kötülüğü hediye ederken, diğer taraftan bazı olumlu sonuçlar da doğurmamış değildir. Rusya'daki sosyalist ihtilal, bu ülkeleri dinden koparırken, onları bozulmuş ve katı dini inançlardan da kurtarmıştır. İster Hıristiyanlık ister İslam, isterse bu dinlere ait herhangi bir fırka olsun, hepsinin inanışlarında Orta Çağ gericiliği bulunmaktadır. Dini inanışlar ve fıtri gerçekler arasındaki tezadın oluşmasına da bu gericilik neden olmaktadır. Bu tezatlar o kadar derindir ki, aynı zamanda hem dini hem de fıtratı kabul etmek imkânsız bir hale gelmiştir.

Bu tür dini görüşler ve gerçekler arasındaki ihtilaflar mevcutken, akli çekişmelerden kurtulmak için özel bir zihinsel terbiyeye ihtiyaç vardır. Tezatlar dünyasında yaşamak hiç de kolay değildir. Ancak nesiller boyunca bu tezatlar içerisinde yetişen insanlarda, tezat hissi yok olup gitmiştir. Dini cemaatler bu tezatlar içinde yaşamalarına rağmen, zamanla onları görmez hale gelirler. Sosyalist devrim neticesinde, bu ülkede yaşayanların beyinleri böylesi tutucu görüşlerden arınmış ve onların bulanık olan görüşleri de iyileşmiştir. Bunun neticesinde onlarda, münafıklıktan kurtulmadan elde edilemeyecek bir nevi masumiyet görülmektedir.

Gelecekteki çetin mücadele zamanında, bu masumiyetlerinin onlara ahlaki bir fayda sağlayıp sağlamayacağını şimdiden kestirmek mümkün değildir. Ancak kesin olan şudur ki, bugün bu insanlarda doğruyu taassupsuz olarak kabul etmek üzere diğerlerine oranla daha fazla bir yetenek gelişmiştir. Ne yazık ki dünyada kişisel özgürlüğün sözde bayrağını taşıyan kimseler için aynı şeyi söylemek mümkün değildir. Dizginsiz özgürlüğün gittikçe artmakta olan akımlarının bulunduğu ortamda, bu insanların doğruluğu kabul edecekleri söylenemez. Doğrusu, bireysel özgürlük adı altında herkes fiilen dilediğini yapabilmektedir. Çağımızda bu sözde özgürlük akımının lideri ise Amerika'dır. O, sadece Birinci ve İkinci Dünya Ülkelerini değil, Üçüncü Dünya insanını da kötü bir şekilde etkilemektedir. Bugünlerde bireysel özgürlüğün bu bozuk düşünce tarzının yankıları, bilimsel sosyalizmin düşünce perdelerinin ötesinde çok uzaklardan bile duyulmaktadır. Bu özgürlük düşüncesi, bireyi gitgide ahlaki sınırlardan kurtarmaktadır. Eşcinseller, uyuşturucu bağımlıları, dazlaklar, punklar ve her çeşit suçluların sayıları tüm dünyada gittikçe artmakta ve bunlar her geçen gün güç kazanmaktadırlar. Bu bozuk nesle yaptıkları hakkında nasihat edildiğinde ise onlar, küstahça "Neden yapmayalım ki?" diye cevap verirler. Bu gençlerin tavırları, günümüzde toplum için ciddi bir tehlike oluşturmaktadır.

Toplumsal düzenin iki ortamı

Kur'an-ı Kerim toplumsal düzenin iki farklı ortamından bahsetmektedir.

1. Kötülüğün özgürce gelişimine müsaade eden ortam

2. Kötülüğün gelişimini kuvvetle engelleyen ortam

İslam'ın ahlaki öğretilerine bir bütün olarak değil de, parça parça bakılırsa, o zaman Batılı bir zihniyet için onun mesajının felsefesini anlamak pek mümkün olamaz.

KARADA VE DENİZDE FESAT ORTAYA ÇIKMIŞTIR

RUM SURESİ, AYET 42

Bunun için ahlaki öğretiler, toplumsal ortamın bir parçası ve bir bütün olarak incelenmelidir. Sadece sararmış bir yapraktan ya da kuru bir daldan, yaprak dökümü diye bahsetmek mümkün değildir. Sonbaharda çiçekler ve ağaçların hangi evrelerden geçtiklerini anlamak için, bu mevsime ait ortamın gözde canlandırılması ve onun doğasının anlaşılması gereklidir. Tek bir parça bulut, yağmur mevsiminin yaklaştığının bir işareti sayılamaz. Her mevsimin kendine has renkleri vardır. İlkbahar hayatın belirtisi iken, sonbaharın bir anlamı da yaşamdan uzaklaşmaktır. İlkbaharda hava sadece ısınmakla kalmayıp, bütün ortamda bir değişim meydana gelir ve rüzgârın küçük bir esintisi ile hayat başlar. Toplumsal düzenler de mevsimler gibi farklı özellik ve etkilere sahiptirler.

İNSAN,

ŞÜPHESİZ (BÜYÜK BİR)

HÜSRAN İÇİNDEDİR. ANCAK İNANAN

VE (YERLİ YERİNDE) **İYİ İŞLER**

YAPAN, (HAKKA BAĞLI KALIP)

BİRBİRLERİNE (DE)

HAKKI TELKİN EDEN

VE (SABIR GÖSTERİP) BİRBİRLERİNE

SABRI TAVSİYE

EDENLER (İSE BUNDAN)

MÜSTESNADIRLAR.

Gösterişli materyalist toplumun nihai varış noktası

Toplumsal ortam hakkında İslam'ın bakış açısı yukarıdaki gibidir. Öncelikle Kur'an-ı Kerim'e göre gayrimüslim bir toplumdan bahsedeceğiz. Onun hakkında Kuran şöyle buyurmuştur:

اِعْلَمُوْٓا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ وَّزِيْنَةٌ وَّتَفَاخُرٌۢ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِى الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ ۭ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرٰىهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ حُطَامًا ۭ وَفِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۙ وَّمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ ۭ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ

Bilin ki, dünya hayatı sadece bir eğlence ve (nefsin) isteklerini karşılama, süslenme, aranızda övünme, birbirinize mallar ve evlatlar (konusunda) üstünlük taslama (vesilesidir. Bu hayat) bir yağmur gibidir. Onun ekinleri bitirip yetiştirmesi kâfirlerin hoşuna gider. Sonra o (ekinler gelişip) olgunlaşır. Ardından onun sarardığını görürsün. En sonunda çürüyüp, kurumuş (saman) çöpüne döner. Ahirette (dünyaya düşkün kimseler için) çok şiddetli bir azap (mukadderdir. Diğer bazıları için ise) Allah'ın mağfireti ve hoşnutluğu vardır. Dünya hayatı, ancak (gelip geçici) bir aldanma malzemesidir.

Materyalizmin bir serap oluşundan ise Kur'an-ı Kerim şöyle bahsetmiştir.

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍۢ بِقِيْعَةٍ يَّحْسَبُهُ الظَّمْاٰنُ مَآءً ۭ حَتّٰٓى اِذَا جَاۗءَهٗ لَمْ يَجِدْهُ شَيْـــًٔا وَّوَجَدَ اللّٰهَ عِنْدَهٗ فَوَفّٰىهُ حِسَابَهٗ ۭ وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۝

Kâfir olanların yaptıkları ise, kurak bir çölde (görülen) seraba benzer. Çok susamış biri, onu su sanır. Ona ulaşınca da, onun hiçbir şey olmadığını görür ve (yalnız) Allah'ı orada bulur. (Allah,) ona (yaptıklarının) karşılığını tastamam verir. Allah, çabuk hesap sorandır.

Kur'an-ı Kerim'e göre maddi unsurlara olan düşkünlük bir serap gibidir. Susamış bir kimse, gördüğünü su zannederek, ona doğru koşar. Ancak serap ondan kaçmaya devam eder. Sonuçta susamış kimse, bu koşma neticesinden yorularak, serabın peşinden gidemez bir hale gelir. Böylelikle o, yaptıklarının cezasını bulup, bir ömür boyu boş bir hedefin peşinde koştuğunun kesin bir şekilde farkına varır.

Sonrasında ise serap, adeta birdenbire durup der ki: "Gel beni yakala! Böylece sen, gerçek olmayan yalanların ardında ne kadar acının gizli olduğunu göreceksin." İşte hayatın sahte şan ve şöhreti peşinde koşanların cezası budur. Kur'an-ı Kerim'e göre materyalizme düşkün toplumların sonu da budur.

Buna karşılık din, bir düzen sunmaktadır. Ona göre, bu dünyevi hayat her şey değildir ve onun bitmesi ile her şey bitmez. Aksine bu dünyevi hayatın ardından diğer bir hayat gelmektedir. Ölüm, bizleri ebedi bir yok oluş kuyusuna indirmez. İslam ve diğer birçok dinin bizlere kesin olarak bildirdiğine göre, ölümden sonra da hayat yolculuğu bir şekilde devam eder. Bu hayat ile ölümden sonraki hayat, birbirlerinin ayrılmaz parçalarıdır. Eğer bunların tamamı doğruysa ve her iki hayat birbirinin devamı iseler, o zaman bu dünyadaki toplumsal etkilerin göz ardı edilmesi akılsızlıktan başka bir şey değildir. Bu hayatın kötü ve olumsuz etkileri, ikinci hayatta kesinlikle hasta bir ruhun doğumuna vesile olacaktır.

Ölümden sonraki hayatın inkâr edilmesi

Burada, uhrevi hayat hakkındaki İslam felsefesini ayrıntılı olarak incelemeye imkân bulunmamaktadır. İslam öğretisine göre, hamile bir hanımın hastalığı onun rahmindeki cenini nasıl etkilerse, bu dünyevi hayat da ruhlarımızı aynı şekilde etkilemektedir. Bu hastalık neticesinde, bebeğin sakat olarak dünyaya gelmesi ve bu dünyada sağlıklı çocuklar ile birlikte büyük çaresizlik içerisinde hayatını geçirmesi, keza yaşamının kendisi için bir azap halini alması, muhtemel bir durumdur. Onun şuuru arttıkça, bu eziyet daha da acı verir bir hal alacaktır. Özetle İslam öğretisine göre, cennetimizi ve cehennemimizi inşa edenler ancak bizleriz.Bundan anlaşılan, dizginsiz özgürlük ve fesada dayalı tutumun gelişmesine neden olan her toplumsal düzen, her ne kadar cazip ve çekici görünse de reddedilmeyi hak eder. Birisi diyebilir ki, uhrevi hayata iman edenler diledikleri gibi böylesi iddialarda bulunabilirler.

Ölümden sonra kim bu dünyaya geri gelip, iddialarının doğruluğunu yahut da yanlışlığını ispatlayabilir ki? Bundan dolayı bu dünya hayatının tadı çıkarılmalı ve bilinen lezzetler bile bile görülmeyen lezzetlere kurban edilmemelidir. İslam'ın toplumun oluşumunun prensiplerini açıklayan felsefesi karşısında, materyalizme düşkün olanlar, işte böyle konuşurlar. Oysa İslam felsefesi hem dünyevi hem de uhrevi hayatı kapsar. Ona göre her iki hayat birbirlerinin ayrılmaz parçalarıdır. Aslında hayat bir devamlılığın adıdır.

O, ölüm vaktinde sadece bir an için kesintiye uğrar. Ölüm, aslında bir hayattan diğer bir hayata geçişin ismidir. Bunun aksine materyalizme göre, hayat aslında tesadüfen bize verilen şuurun, geçici ve kısa bir dönemidir. Ölümle birlikte ise insanın varlığı, yokluğun karanlıklarında kaybolur gider. Bundan dolayı, bu felsefeye göre toplumsal düzenin nihai hedefi, sadece bu kısa hayatın ihtiyaçlarını karşılamakla sınırlıdır. Bir kimse, hayatta kaldığı müddetçe toplum karşısında sorumludur. Ayrıca bu sorumluluk sadece görülen ve ulaşılabilen suçlar ile sınırlıdır. İnsan, gizli düşünceler, niyetler, planlar, entrikalar ve kurnazlık perdeleri arkasında gizlenerek işlenen tüm suçlardan ise muaf tutulmuştur. Bunun dışında topluma karşı işlenen suçlar, ancak kesin kanıtlar ele geçtiğinde suç sayılmaktadır. Nitekim insaf ve adaletin gereğinin yapılmama ihtimali de her an mevcuttur. Böyle bir toplumsal düzende ise, sadece yüzeysel ve sınırlı adaletin sağlanması mümkündür. Bu tarz bir düzen, toplumsal suçlardan caydıracağı yerde, onları teşvik eder. Böylelikle de toplumda grupsal ve bireysel menfaatlerin elde edilmesi yönünde bir yarış başlar ve sürüp gider.

Ölümden sonra ceza ve mükâfatın bulunduğunu tamamen reddeden veya fiilen bu inancı aşikâr olmayan dinsiz ya da yarı dinsiz toplumlarda, suçun ahlaki prensiplere uygun bir tanımının bulunması son derece zordur. Bundan dolayı, böyle bir topluma ait insanlar bir suç işledikleri halde, suç işleyip işlemediklerinin farkında bile varmazlar. Kanun nedir? Bu elinde güç bulunan bir kimsenin sözleri midir? Yoksa o,

dikta rejimi tarafından verilen emirler midir? Yahut da, oy çoğunluğu ile varılan kararlar mıdır? Bunlardan hangisinin doğru olduğunu ve sağlam ahlak felsefesi üzerinde bulunduğunu, alelade bir insan anlayabilecek mi? Peki de, hangi ahlaki felsefe? Eğer insan Allah'ın[CC] minneti altında değilse, ölümden sonraki hayata inanmıyorsa ve uhrevi hayatta amellerinden dolayı sorumlu tutulacağı korkusunu da taşımıyorsa, o zaman böyle bir kimsenin yukarıdaki sorular karşısında getireceği her çözüm, sorumlu bir toplumun gerekli kıldıkları ile asla uyum içerisinde olamaz. O, sadece birkaç günlük hayatı geçirmek peşindedir.

O, yalnızca menfaatleri için, toplum ve toplumsal düzene ihtiyaç duymaktadır. Eğer o, toplumda bir otoriteye itaat ediyorsa, bunu sadece mecburiyetten dolayı yapmaktadır. Eğer o, menfaatini toplumsal düzeni terk etmekte görüp, bu düzenden kaçmak suretiyle hayatın tadını çıkarıyorsa ve kurnazlıkla suçlarını da örtbas edebiliyorsa, o zaman kendisine hangi ahlaki kural engel olabilir ki?

Bu psikolojik tutum, Allah[CC] inancından yoksun ve materyalizme düşkünlüğü ilke edinmiş toplumlarda gitgide artış gösterir ve zamanla köklenir. Aynen bu durumdan, materyalist toplumun özü olarak Kur'an-ı Kerim'de de bahsedilmiştir. Allah'ın[CC] varlığını inkâr edenler şöyle derler:

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

(Derler ki: "Hayat,) yalnız bu dünyadaki hayatımızdır. Ölürüz ve diriliriz, ama (öldükten sonra) bir daha asla kaldırılmayacağız." Durum sadece bundan ibaret olmayıp, aksine kâfirler gönderilen peygamberler ile alay edip şöyle derler:

وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا
أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

Onlar dediler ki: "Biz (öldükten sonra) kemik olarak kaldığımızda ve kırıntılar haline geldiğimizde, gerçekten yeni bir mahlûk olarak kaldırılacak mıyız?"

قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

Onlar dediler ki: "Bizler ölüp toprak ve kemik haline geldikten sonra, gerçekten kaldırılacak mıyız?"

Kur'an-ı Kerim'e göre materyalist bir toplumun bütün kötülüklerinin kökü işte bu inanıştır. Bundan dolayı Kur'an-ı Kerim, uhrevi hayat ve hesap gününe bu denli vurgu yapmaktadır. Buhari'de geçen bir hadis-i şerife göre Hz. İbn-i Mes'ud[RA] şöyle rivayet etmiştir: Peygamber Efendimiz[SAV] bir dikdörtgen çizdi ve ortasına üst kenara paralel olan bir çizgi daha çizdi. Bu orta çizginin üzerine bir miktar kısa çizgiler ekledi. O dedi ki: Bu insan hayatını göstermektedir. Bu çizgileri kuşatan dörtgen ölümdür. Ortadaki çizgi, insanın arzularını göstermektedir. Küçük çizgiler ise hayatta karşılaşılan sınanmalar ve musibetlerdir. Daha sonrasında ise o şöyle buyurdu: İnsan bir beladan kurtulunca yenisine yakalanır. Tirmizi'de yer alan diğer bir rivayette ise o, şöyle buyurmuştur: İnsanın arzularını sonlandıran ölümdür.

“VAROLUŞ PROJESİNİN” LANSMANI

MÜSLÜMAN AHMEDİYE CEMAATİNİN DÜNYA ÇAPINDAKİ BAŞKANI İLE ÖZEL BİR MÜLAKAT

(BÖLÜM 2)

Seyid Amir Safir, Birleşik Krallık – Baş Editör ve Müdür

The Review of Religions Dergisi, “**Varoluş Projesini**” başlatmaktadır. Bu, Mirza Masrur Ahmed Hazretleri’nin[ABA] The Review of Religions için vizyonu olan, Vadedilen Mesih Mirza Gulam Hazretleri’nin[AS] bu dergiyi hayata geçirme gayesini – yani Allah’ın varlığını kanıtlama (amacını) – yerine getirmek içindir. Varoluş Projesi, kişisel tanıklıklardan akılcı delillere kadar, Allah’ın varlığı ile ilgili tüm konuları keşfetmeye adanmış özel bir bölüm olacaktır.

Çeviren: Mehmet Önder

يٰٓاَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ
اِلٰى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلٰقِيْهِ
84:7
, DU MÜHST DICH
DEINEN HERRN,
DU IHM BEGEGNEN.

Amer Safir:
Huzur! Allah ile iletişim kurmak ve O'nu deneyimlemek sadece insanoğluna mı mahsustur, yoksa hayvanlar da Allah ile iletişim kurabilirler mi?

Halifetü'l Mesih V Mirza Masrur Ahmed Hazretleri[ABA]:
Hayvanlara, ihtiyaçları ve yerine getirmeleri gereken eylemler için içgüdüler verilmiştir. Bazen de hayvanlara abartılmış belli duyular bahşedilmiştir. Örneğin köpeklerin mükemmel bir koku alma duyusu vardır. Bunu, kurbanını etkin bir şekilde avlamak için kullanabildiği gibi, arama köpekleri de bu amaçla narkotikte (uyuşturucu maddeleri) tespit için kullanılır. Diğer hayvanlar ise başka tür özelliklere ve niteliklere sahiptirler. Onlar, Yüce Allah tarafından kendilerine bahşedilen doğuştan karakterlerini ne aşabilirler, ne de azaltabilirler. Aslında bir hayvan, niteliklerini daha iyi kullansın diye eğitilebilir. Bununla birlikte, doğuştan sahip bulundukları özellikleri ne azaltılabilir ne de çoğaltılabilir ki, bir miktar eğitimden sonra (bile) bunun üstüne çıkamazlar. Hayvanların tümüne benzersiz vasıflar verilmiştir. Kimi ortamlarda vahşi hayvanlar, kendilerini korumak üzere bir sürü oluştururlar. Böylece Allah, rollerini oynasınlar diye hayvanlara içgüdüler nasip etmiştir.
İnsanlara ise akıl verilmiştir. Dış biçim söz konusu olduğunda, insanlar da dâhil tüm hayvanlara birer tane vücut bahşedilmiştir; ancak insanlara ibadet etme ve idrak (yeteneği) de verilmiştir. Hayvanların vücutları, oluşturacakları işlevler bakımından sınırlıdır, oysa insanlara temel gaye dışında ilave amaçlar da bahşedilmiştir. Bundan Kur'an-ı Kerim şöyle bahsetmektedir:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

(Ben cinleri ve insanları, ancak Bana ibadet etsinler diye yarattım.) 51:57

Dolayısıyla insanlar ve cinlerin diğer hayvanlarda bulunmayan bir gayesi vardır. İnsanların daha yüce bir amacı olması sebebiyle, doğal olarak ruh da sonuçta Allah ile daha fazla iletişimle karşı karşıya kalacaktır.
Manevi ilerleme, keza cennet ve cehennem kavramları sadece insan ruhları ile ilgidir, çünkü onlara yaşam için bir gaye bahşedilmiştir. Hâlbuki hayvanlar, doğadaki yaşamlarında belli bir işleve sahiptirler ve onlara hayatlarında canlandırdıkları bir rol verilmiştir, bu alanın dışında bir şey yapmaları mümkün değildir.

Amir Safir:
Huzur! Allah ile iletişim kurmak konusunda bir sorum var. Bir peygamber yahut da halife düşüncelerinin, kendi düşüncesi mi yoksa doğrudan Allah tarafından mı olduğunu nasıl ayırt edebilir?

Halifetü'l Mesih V Mirza Masrur Ahmed Hazretleri[ABA]:
Her şeyden önce, peygamberlerin ve halifelerin konum ve mertebeleri arasında bir fark bulunmaktadır. Mertebelerin derecelerini anlamamız gerekir. Halife, bir peygamberin tüm niteliklerine sahip olamaz. Muslih Mevud Hazretleri[RA], peygamberlerin özgün bir statüye sahip olduklarını ve bir halifenin bir peygamberin tüm niteliklerine sahip olamayacağını çok detaylı bir şekilde beyan etmiştir. Vadedilen Mesih'in[AS] bana

kadar gelmiş tüm halifeleri, Vadedilen Mesih'in[AS] karakterinin bir bölümünü ve rengini yansıtmışlardır. Onlardan kimisi belirli öğreti ve sıfatları daha fazla vurgulamıştır. Bununla birlikte, biz halifelerden hiçbirimiz, Vadedilen Mesih'in[AS] tüm özelliklerini yansıtamayız. Muslih Mevud Hazretleri[RA] özel vasıfları sayesinde bir nebiye oldukça yakındı, ancak o bile Vadedilen Mesih'in[AS] özelliklerinin tamamına haiz değildi ve ondan sonraki hiçbir halife de olmadı. Bu yüzden, öncelikle peygamberler ile halifeler arasındaki farkı anlamak önemlidir. Halifelere gelince, özel dualar yoluyla Allah kalbimize, şu veya bu gerçekleşmeli diye yoğun bir kanaat yerleştirir ve onun faydalı olacağını bildiğimiz doğru yol da budur. Eğer bir halife bir şey hakkında (onunla ilgili Allah tarafından doğrudan bilgilendirilmediği halde,) kendisi karar verecek olursa, – halife hata da yapmaz demediğimiz için; – halifenin kararı Cemaat hakkında (Müslüman Ahmediye Cemaati) ve onun faydasına ise, o zaman Yüce Allah, halife hata yapsa bile, ortaya çıkacak her olumsuz etkiye karşı koruma bahşeder. Bu, daha önce de açıkladığım bir şeydir.

Amir Safir:
Huzur! eğer sormama müsaade ederseniz, kişisel olarak Allah ile nasıl iletişim kurduğunuz hususuna nazikçe ışık tutabilir misiniz?

Halifetü'l Mesih V Mirza Masrur Ahmed Hazretleri[ABA]:
Dualar yahut rüya yoluyla, ya da başka bir şekilde Allah, olması gerekeni kalbime yerleştirir. Bu bana, onun Yüce Allah tarafından olduğunu ve yapılacak en iyi eylem olduğunu anlatır. Bazen namazlarda, bazen kalpte bir his ve bazen de bir rüya görür, bunun Allah'tan olduğunu anlarım. Kimi zaman kalbimde Allah tarafından öylesine kesin bir duygu sabitleşir yahut da namazda tekrar tekrar ortaya çıkar ve benim bunun Allah'ın iradesi olduğunu kesin olarak anlamamı sağlar. Vahiy aldığımı söylemiyorum, ancak Allah bana bazen bir Kur'an-ı Kerim ayeti ile haber veriyor ve ben onun anlamı ve tefsiri ile meselenin Allah tarafından olduğunu biliyorum.

Amir Safir:
Huzur! Hiç keşf tecrübesi yaşıyor musunuz?

Halifetü'l Mesih V Mirza Masrur Ahmed Hazretleri[ABA]:
Bazen birisi için dua ettiğimde, dua esnasında yüzleri karşıma çıkar. Bunun illa da bir keşf olduğunu ya da bir keşf gördüğümü söyleyemem, ancak dualar esnasında bazı özel durumlar gelişir.

Amir Safir:
Huzur! Rüyalarınızda hiç Peygamber Efendimiz'i[SAV] ya da Vadedilen Mesih Hazretleri'ni[AS] gördünüz mü?

Halifetü'l Mesih V Mirza Masrur Ahmed Hazretleri[ABA]:
Onları defalarca gördüm, ancak bunu öyle rasgele anlatamam.

Amir Safir:
Huzur! Bir hutbede, insanlar Vadedilen Mesih[AS] ile görüşmeye geldiklerinde, bazen Yüce Allah tarafından kendisine onların durumları ile ilgili bir görüntü gösterildiğinden bahsettiğinizde, bu, merakımı uyandırmıştı. Huzur! insanlar sizinle görüşmeye geldiklerinde, Yüce

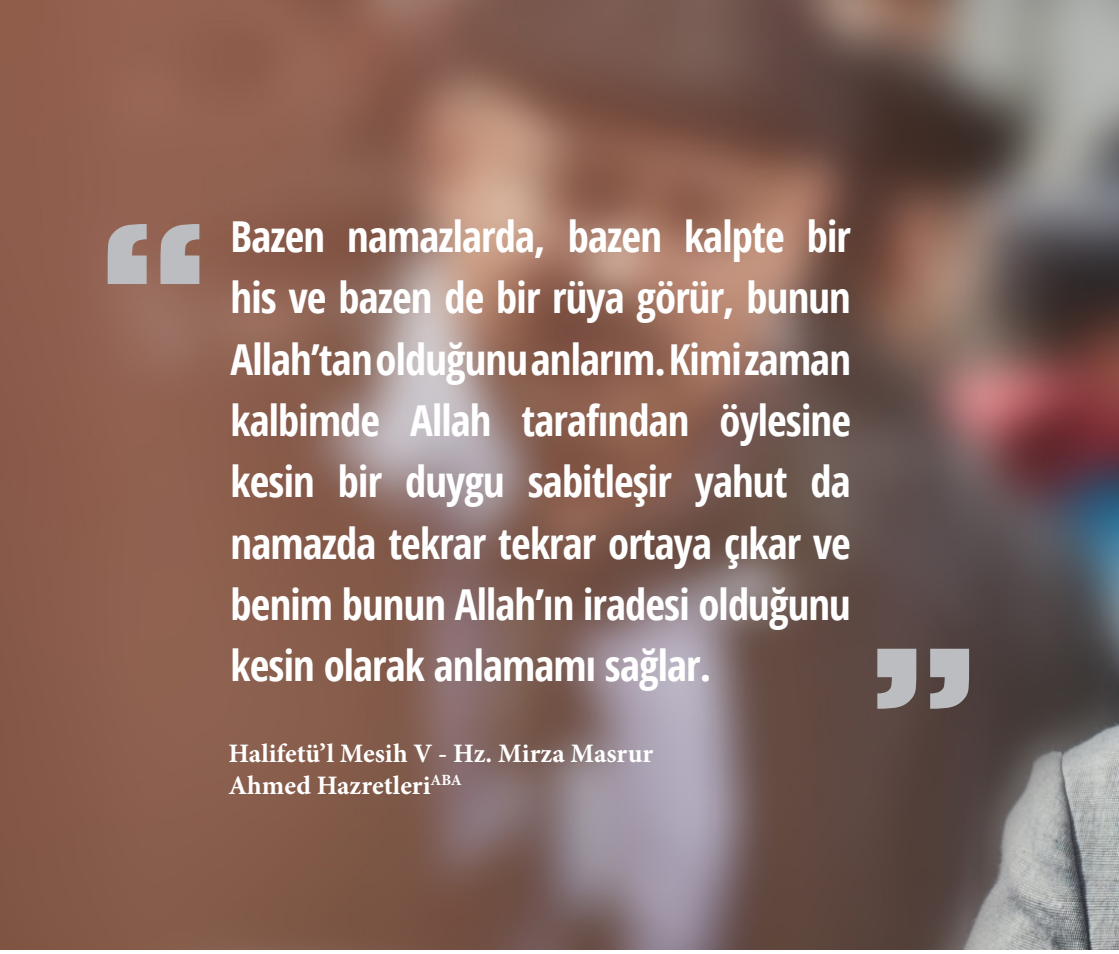

> **Bazen namazlarda, bazen kalpte bir his ve bazen de bir rüya görür, bunun Allah'tan olduğunu anlarım. Kimi zaman kalbimde Allah tarafından öylesine kesin bir duygu sabitleşir yahut da namazda tekrar tekrar ortaya çıkar ve benim bunun Allah'ın iradesi olduğunu kesin olarak anlamamı sağlar.**
>
> **Halifetü'l Mesih V - Hz. Mirza Masrur Ahmed Hazretleri[ABA]**

Allah size de o kişinin durumu hakkında bilgi veriyor mu?

Halifetü'l Mesih V Mirza Masrur Ahmed Hazretleri[ABA]:
Bu mümkün, ancak bazen sadece bir kimsenin çehresini okuyarak da söylemem mümkün. Kimi zaman birisine kendi hakkında yahut da olacak bir şeyi bildiririm ve bana Allah tarafından haber verildiğini zannederler, oysa ben sadece çehrelerini okuyarak, vücut dillerinden ya da umumi veya üstünkörü bir gözlemle (bunu) bilirim. Psikiyatristler de gözlem yoluyla bu sonuca varabilirler. Ve bazen, Allah bana kalbimde, bir kişi hakkında veya içlerindeki ciddi bir kusur veya eksiklik hakkında bilgi verir ve bu daha sonra kalbimde derin bir tiksinti duygusu oluşturur.

Amir Safir:
Huzur! Bugünlerde sizin rehberliğinize binaen, duaları Allah tarafından kabul gören Müslüman Ahmedilerin şahsi deneyimlerini bir araya getiriyoruz. Sorum, dualarının Allah tarafından kabul edildiğine dair benzer iddialarda bulunan başka inançlardan insanlar ile alakalı. TV kanallarında ya da telefon ile katılım yapılan programlarda, Hıristiyan papazlar ya da Ahmedi olmayan Müslüman

İmamların insanlar için dua ettiklerini ve ardından duaların hemen sonuç verdiğinin iddia edildiğini gözlemliyoruz. Bu tür kişisel hikâyelerin doğruluğuna inanmalı mıyız?

Halifetü'l Mesih V Mirza Masrur Ahmed Hazretleri[ABA]:
Başkalarının ne söylediklerinden bağımsız olarak kendi olaylarımızı yayınlamaya devam etmeliyiz. Onların iddialarının doğru mu yanlış mı olduğunu belirlememiz mümkün değil. Bu bizim meselemiz de değil. Biz kendi kişisel deneyimlerimize yer vermeye odaklanmalıyız. Bazen insanlar da yanlış iddialarda bulunurlar. Peygamber Efendimiz[SAV] de, kimi zaman insanların kendisine yanlış iddialar atfettiklerini beyan etmişti. Âdem'den[AS] bu yana her peygamberi rüyalarında gördüklerini iddia eden gayri-Ahmedi Müslümanlar vardır. Bunu gerçekten görüp görmedikleri, onların meselesidir. Bir şey söyleyemeyiz. Bizim üzerimize düşen kendi tecrübelerimizi sunmaya devam etmektir. Vadedilen Mesih'in[AS] beyan ettiğine göre İsa[AS] demiştir ki, birisi bir nebze dahi inanca sahip olsa, cüzzamı yahut hastaları tedavi edebilir. Ceng-i Mukaddes'te olan budur. Orada Vadedilen Mesih[AS] Hıristiyan papazlara buyurdu ki, onlar gerçek inananlar olduklarını ve

kurtuluşa eriştiklerini, orada bulunan hasta insanların üzerine ellerini koyup, iyileştirerek ispatlamalıdırlar. Ancak papazlar bunu gösteremeyip, kaçtılar.
Ayrıca başka bir sorun şudur: Sizler, halkın dinini değiştirmeniz gerektiğine inanıyorsunuz ki, bu yanlıştır. Biz kimseye din değiştirtemeyiz. Sadece kişisel tecrübeler sunarız. İnsanların inancını değiştireceğimize inanmak, bize düşmez. Yüce Allah Peygamber Efendimize[SAV] sadece mesajı iletmesini buyurdu, ama o bile kalplerini değiştiremeyecekti; aksine Allah, insanların kalplerini değiştirmenin Kendi işi olduğunu buyurmuştur.
Başkaları bu tür iddialar sunduklarında, kesin bir sonuca varmamız mümkün değildir. Mesela tedavi uygulayıp, ilaç veren bir astrolog yahut ateist doktoru ele alalım. Ateist olduğu için tedavinin işe yaramayacağını söyleyemezsiniz. Birisi bir şifacıya inanıyorsa, o şifacı ister zina yapsın isterse ahlaksız olsun, yine de onun verdiği ilaç ya da uyguladığı tedavi etkili olabilir. Bazen böyle insanlar, bu tür kimseler tarafından tedavi edildiklerinde, ortaya çıkan bir psikolojik etkidir. Bu ruhi hal ile gark olmuş birisi, aslında iyileşmemiştir. Kişi, iyileştiğini ve daha iyi hissettiğini algılamasına sebep geçici hisler ve duygular deneyimlese de, bunun uzun süreli bir iyileşme olması gerekmez. Asıl soru, böyle bir kimsenin gerçek iç tatmini ve huzuru elde edip, etmediğidir. Afrika'da haç takan, ancak kalplerinde huzur olduğunu söyleyenler var, peki biz bu iddiayı kabul edecek miyiz? Edemeyiz, çünkü bu Allah'a şirk koşmaktır. Gerçek şu ki, diğerleri de iddialarda bulunabilirler, ancak en iyisini Allah bilir – bu onların meselesidir, ancak biz kendi tecrübelerimizi sunmaya devam edeceğiz.

Amir Safir:
Huzur! Sormama müsaade ederseniz, Allah-u Teala ile ilgili ve duaların kabulü ile ilgili bazı şahsi tecrübelerinizi anlatır mısınız?

Halifetü'l Mesih V Mirza Masrur Ahmed Hazretleri[ABA]:
Çocukluğumda 12 ya da 15 yaşındayken dua ederdim ve bazen 15 dakikada dualarım kabul görürdü. Okuldayken derslerim için dua ettim ve Allah dualarımı işitti, ben de (sınıfı) geçebildim. Mizacımda olmadığı için, kendi deneyimlerimi vermeye tereddüt ediyorum. Bundan hutbelerim gibi dolaylı yollarla bahsediyorum, ama doğrudan beyan etmemeye çalışıyorum. İşin aslı, Vadedilen Mesih'in[AS] buyurduğu gibi, sadece Allah, bir kimsenin takvaya uygun arzularını yerine getirir ve rüyalar gösterir. Bu Allah'ın hükmüdür, yoksa kişinin takvasından değildir. Bunu mümkün kılan, kişinin kendi nitelikleri ya da başarısı olmayıp, Allah'ın lütfudur.

اَللّٰهُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

'Allah, göklerin ve yerin nurudur.' (24:36)

Bu kelimeleri rüyamda gördüm, bir uçtan diğerine, görebildiğim kadarıyla tüm gökyüzüne yazılmıştı. Bu, Allah'ın sıfatları hakkında bilgimi ve hikmetimi eskisinden daha fazla artırdı.
Ancak Allah, her şeyin bilgisine tam olarak sahiptir.

Daha önce de bahsettiğim üzere, bazen dua ederim ve karşılaştığım sorunun çözümünü Allah tarafından duada bulurum ve Allah bana haber verir.

Amir Safir:
Huzur! Fatiha Suresi ile birlikte dem[1] kavramı hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorum. Bazı insanlardan, sizi ziyaret ettiklerinde, elinizi onların üzerine koyup dua ettiğinizi ve daha sonra da hastalıklarının iyileştiğini bildirdiklerini işittim. Dem ile bir kişinin nefesini üflemesi ya da dua edilirken elini kişinin üzerine konulmasının ardındaki düşünce nedir?

Halifetü'l Mesih V- Mirza Masrur Ahmed Hazretleri[ABA]:
Bir Hadis-i Şerif'te Peygamber Efendimiz[SAV] bir sahabenin hasta birini tedavi ettiğini öğrenir ve kendisine onu nasıl tedavi ettiğini sorar. Sahabe, Fatiha Suresi'ni okuduğunu söyler. Peygamber Efendimiz[SAV], Fatiha Suresi'nin kullanılacağını nasıl bildiğini sorar – buna sahabenin cevabı, (o) şifa olduğu için, bundan dolayı kullandım, olmuştur. Peygamber Efendimiz[SAV] bundan memnun kalarak, Fatiha Suresi'ni okumanın doğru olduğunu söylemiştir.

Birincisi, kendisinden niyaz ettiğinizin ya da dualarınızı cevaplayacağınızı düşündüğünüzün, şifa kudretine sahip olduğuna dair kesin inancınız olmalıdır. Vadedilen Mesih[AS] itikat ve inancın gerekli olduğunu buyurmuştur. İkincisi, hiçbir şirk unsuru bulunmamalıdır. Kişi kalbinde, bunun ancak Allah'ın Nimetleri ve Lütfu olduğunu düşünmelidir.

Bazen bunu yaptığımda, Vadedilen Mesih'in[AS], Allah tarafından kendisine bildirildiğini buyurduğu şu vahyini kalbime yansıtırım:

بادشاہ تیرے کپڑوں سے برکت ڈھونڈیں گے

'Krallar senin elbiselerinden bereket arayacaklar.'

Bundan başka, Vadedilen Mesih'in[AS] yüzüğü de bir vahye dayanmaktadır:

اَلَیْسَ اللّٰہُ بِکَافٍ عَبْدَہٗ

'Allah Kendi kulu için yeterli değil mi?' (39:37)[2]

Bu nedenle, onunla bağlantılı bazı bereketler olması gerektiğini hissediyorum. Bundan dolayı bazen yüzüğü bu şekilde sürüyorum ve onlar için duada bulunuyorum. Yine de bunu, Allah ancak kalbime ilham ettiğinde yapıyorum. Yahut da birisi mütemadiyen istediğinde, bunu yapmamda sakınca olmadığını bildiren (bir şekilde) Allah tarafından kalbime ilham indiğinde de bunu yapıyorum. Bunu herkes için yapmıyorum, sadece Allah tarafından ilham aldığım kişiler için yapıyorum.

Fiziksel tedavilerimiz olduğu gibi, bu da manevi bir tedavidir. Ancak her defasında illa da %100 başarılı olması söz konusu değildir, çünkü şifa ancak Allah'tandır ve O dilerse ve O isterse (olur.)

Olağan ibadetler ve dualar bir şey için muhakkak ki yapılır, fakat buradaki ekstra unsur teberrüktür[3] (yani bir şeyin bereket vesilesi sayılmasıdır.) Bu vahiy, Allah'ın Kuran'da geçen Kendi kelamındandır ve aynı zamanda Vadedilen Mesih'e[AS] bildirilmiş bir vahiydir. Gerçek şu ki, eğer Allah yetiyorsa, O bereketler (yağdırıp) akıtmak için de yeterdir.

Bazen insanların mucizevi bir şekilde iyileştirildiğini ve hastalıklarından kurtulduklarını gördüm. Kimi zaman iyileşme gerçekleşecek diye pek fazla beklentim bile olmadı, ancak insanlar döndüklerinde, iyileştiklerini söylediler ve bunu mümkün kılan sebep, onun Allah'ın işi olmasıdır. Bununla birlikte ben, pirler yahut da fakirler (yani manevi şifacılık ve rehberlik yapan münzevi kimseler) gibi değilim. Onlar bunu bir iş gibi icra edip, kendilerine gelen her kimse için de bunu rutin olarak yaparlar.

Amir Safir:
Huzur, ibadetin kendisine ve Allah'a duaya dönecek olursak, Vadedilen Mesih'in[AS] 'eğer dua ederken ağlayamıyorsanız, gerçekten ağlamak için, ağlar gibi' ifadeler takının diye buyurması, benim daima dikkatimi çekmiştir. Hep bunun hakkında daha fazla bir şey öğrenmek istemişimdir. Huzur, lütfen bunun gerçekte ne anlama geldiğini ve bunu nasıl başaracağımızı açıklar mısınız?

Halifetü'l Mesih V- Mirza Masrur Ahmed Hazretleri (aba):
Bunun nedeni dış durumumuzun, iç ve manevi durumumuzu etkilemesidir. İfademiz ve çehremize biçim verdiğimizde, bunu belki de Yüce Allah ifademizi görsün ve bir etkisi olsun diye yaparız.

Örnek olarak, bazen bir kimse öfkenin dışa dönük özelliklerini sergiledikten sonra, gerçekten sinirlenebilir.
Çocukluğumun başlarında (bir kez) öyle oldu ki, arkadaşıma şaka olsun diye sanki kızgınmışım gibi bir surat takındım. Arkadaşım daha sonra benim gerçekten kızdığımı düşünerek, bana benim gerçekten sinirlenmeme neden olacak şekilde bir karşılık verdi. Dolayısıyla çocukluk çağımda böyle olaylar vasıtasıyla bu gibi şeyleri tecrübe ettim.

Vadedilen Mesih[AS], dış halinizin ruhunuz üzerinde bir etkisi vardır diye buyurmuştur. Dışarıdan ağlıyormuş gibi bir surat ve öylesi ifadeler oluşturursanız, gözyaşı dökmeye başlayabilirsiniz ve ağlayınca da içten güçlü bir istek ve ıstırap hissedersiniz ki, bu da gerçekten ağlamaya başlamanıza sebep olur, o da sonrasında dikkatinizi duaya yöneltecektir. Söz konusu komik (bir hikâye) vardır. Din görevlimiz Mirza Lutfur Rahman Bey Hacca gittiğinde, Mescit Nebevi'de oturuyormuş. Çok ağlamak için elinden geleni denediği halde, bir türlü bunu yapamamış. O şöyle anlatmıştır: Tam secdeden kalkarken, bir kalabalık yaklaşmaktaydı ve içlerinden biri sırtıma çok sert bir tekme attı. Ben acıyla feryat ettim ve haykırdım. O, (devam ederek şöyle) söylemiştir: Acı içinde ağlamaya başladım, sonra da içgüdüsel olarak ıstırapla secdeye düştüm ve bu halde Allah'a dua edebildim. O, bazen sırta yenilen bir tekmenin, kişinin dua halini geliştirmeye yardımcı olabildiğini söylemiştir!

Vadedilen Mesih[AS] bedenin durumunun, ruh üzerinde bir etkisi olduğunu ve ruhun da dış durum üzerinde bir etkisi bulunduğunu buyurmuştur. Eğer (kendinizde) gayri-ahlaki ve pis düşünceleri barındırırsanız, bu sizin dış durumunuzda ve halinizde tezahür eder, keza eğer dindar olmak uğruna dıştan namaza gereken dikkati gösterirseniz, ruhunuz da eninde sonunda dindar olacaktır.

Amir Safir:
Huzur, açıklamanıza dayanarak sorum, Fecir (Sabah namazı) için ya da daha erken kalktığımızda, normal olarak rahat giysiler ve gece kıyafetleri içindeyiz. Namaz kılarken düzgün giyinmenin daha iyi olduğunu duydum, (doğru mu?)

Halifetü'l Mesih V- Mirza Masrur Ahmed Hazretleri[ABA]:
Bedenen de bu sebeple abdest alırız, kendimizi (pislikten) arındırır, duyularımızı keskinleştirir ve namaza hazır bir şekilde temiz ve pak oluruz.

Hâlbuki giyecek uygun kıyafetlere bile sahip olamayan birilerinin hazırlığı, ancak yıkanmayı ve namaza hazırlanmayı gerektirecektir. Genel olarak bir kimse gece kıyafetleri giyerek namaza başlamamalıdır; aksine, bir kimse Teheccüd (Gece namazı) için temiz ve uygun giyinerek hazırlanmalıdır. Dış temizliğin, iç temizlik üzerinde etkisi vardır.

Bir kimse, nüfuzlu bir kişinin dünyevi sarayına gittiğinde, kendini uygun bir şekilde temizleyip, hazırlar. Bundan dolayı, Allah'ın Divanı'na girerken de kendinizi güzelce hazırlamalı ve temizlemelisiniz.

Amir Safir:
Huzur, secde esnasında kişisel dualaların yapılmasına izin verildiği söylenir ve bunun bizim Allah'a en yakın konumumuz olduğu da. Secdedeyken benimsenecek dua sıralamaları konusunda birçok farklı görüş duydum. Örneğin, kişi önce kendisi için mi dua eder, yoksa başka bir şey için dua eder ve sonra da kendisi için mi? Huzur, secdede kişisel dualaların sıralaması nasıl olmalı?

Halifetü'l Mesih V- Mirza Masrur Ahmed Hazretleri[ABA]:
Bu, bir kimsenin kişisel durumuna ve onun hangi koşul yahut meseleye daha çok kapılmış olduğuna bağlıdır. Tabiatıyla ağlayacak ve sizin için daha önemli olan konularda daha duygusallaşacaksınız, bu sebeple, bu tür sorunlar için dua etmelisiniz. Vadedilen Mesih[AS], Allah ile bağını güçlendirmek üzere kendisi için, Cemaatinin ilerlemesi için ve sonra da ailesi ile dostları için duada bulunacağını buyurmuştur. Vadedilen Mesih[AS] bir dua sırası açıklamıştır. Herkesin farklı bir durumu vardır – kişiyi daha duygusal kılan belli meseleler vardır. Birisi kendisini sıkboğaz eden bir durum ile karşı karşıya olabilir. Sizin doğru dua durumu geliştirmenizi sağlayacağından, siz de bu meseleler için dua ederek başlayabilirsiniz.

Bunun için değişmez bir kural yoktur, ancak herkes dua durumunu geliştiren ve sizin için en hissi olan konularda duada bulunmalıdır. Öncelikle af (olmanız) için dua etmelisiniz. Bundan maada, Allah'ın size bahşettiği iyilikleri ve lütfu üzerinde derinlemesine düşündüğünüzde ve kendi durumunuz ve eksikleriniz aklınıza geldiğinde, başlı başına bu sizi bunaltacak ve duygusal kılacaktır.

Amir Safir:
Huzur, bugünlerde çoğumuz namazlarımızı ailemizle birlikte evlerimizde eda ediyoruz. Bazen namaz kıldığımda, iki çocuğum da gelip bulunduğum alanın etrafında oynamaya ve gürültü yapmaya başlıyorlar. Huzur, bu size evinizde torunlarınızla da oluyor mu ve eğer oluyorsa, bu tür durumlarla başa çıkmanın en iyi yolu nedir?

Halifetü'l Mesih V- Mirza Masrur Ahmed Hazret leri[ABA]:

Evde namaz kıldığımda, onlar nadiren gelirler. Ayda yılda bir torunlarımdan biri gelecek olsa da, normalde ben namaz kılarken gelmezler. Gelirlerse, o zaman evet, bazen yaramazlık yapar, etrafta oynarlar. Bu yüzden ellerinden tutup onları kaldırır ve benimle namaz kıldırırım yahut da onlara bunu yapmalarını işaret ederim. Sonra onlar da namazda bana katılırlar, ancak namazım uzadığında kısa sürede yorulup, namazdan ayrılırlar. Ya da bazen yanımda kendi başlarına dua edip, giderler.

Bu benim küçük torunlarım için. Büyük torunlarım ise kendi namazlarını kılarken sorun çıkarmazlar. Peygamber Efendimiz'in[SAV] zamanında torunları gelip, onun sırtına otururlardı. Bir keresinde Hazreti İmam Hüseyin[RA] gelip Peygamber Efendimiz'in[SAV] sırtına oturmuştu, Peygamber Efendimiz[SAV] de uzun bir secde yapmıştı. Peygamber Efendimiz[SAV] secdesini uzatmaya karar verdikten sonra namaz bitince, sahabeleri Peygamber Efendimiz'e[SAV] secdeyi bu kadar uzatacak ne olduğunu sordular. Peygamber Efendimiz[SAV] torunu sırtına çıktığı zaman, o indiğinde secdeden kalkmaya karar verdiğini, onun inmesinin ardından da doğrulduğunu söylemiştir.

Peygamber Efendimiz[SAV] torunu sırtında olduğu için namazını uzatmıştır. Bu da bize, bir çocuğu azarlamaya gerek olmadığını,

aksine ona sevgiyle (durumun) açıklanması gerektiğini söylemektedir. Namazı bitirdikten sonra onlara, her geldiklerinde seninle beraber namaz kılmaları gerektiğini açıklamalısın. Amir Safir: Allah'a yapılan dualaların kabulü bakımından, dünyanın her yerindeki insanlardan dua isteğinde bulunulan çok sayıda mektup alıyorsunuz. Hep merak ettiğim bir konu, bu kadar çok istek varken, sizden dua isteyen herkes için Allah'a dua etmek nasıl mümkün oluyor?

Halifetü'l Mesih V- Mirza Masrur Ahmed Hazretleri[ABA]:
Aldığım her mektup için orada dua ederim ve sonra her bir mektubu okurken Allah lütfunu ve bereketlerini ihsan etsin (diye duada bulunurum.) Vadedilen Mesih[AS] de mektuplar aldığında, mektupları tek tek okuduğunu ve her mektubu okuduğunda da dua ettiğini buyurmuştur.

Bundan başka, secdede insanlar için duada bulunuyorum ve aldığım çok sayıda mektupta insanların bana ilettiği birçok isteği aklıma getiriyorum. Bazı insanlar hasta, bazılarının maddi problemleri var, karı-koca arasındaki evlilik sorunları ya da insanların karşılaştıkları başkaca sorunlar var ve Allah'ın onlar için tüm zorluklarını dindirmesi için dua ediyorum. Ayrıca bana dua için yazmamış olanlar için de dua ediyorum, keza tüm Cemaat için de dua ediyorum. Secdelerimde, nafile (zorunlu olmayan namazlarımda) ve teheccütte (gece namazımda), herkes için duada bulunuyorum.
Gece uyumadan Kul (ile başlayan son üç sureyi)ve Ayet-el Kürsi okuyup, üflüyorum ve nerede olurlarsa olsunlar Ahmedileri

düşünerek, Allah'a dua ediyorum, keza onlar için, Allah kendilerinden razı olsun ve merhamet eylesin diye de duada bulunuyorum. Tıpkı bütün ana-babalar gibi, bu duaları yapınca uyumadan önce çocuklarınıza üfleyin, ben de bu duaları geceleyin yaptığımda, benim çocuklarım gibi oldukları için, bütün Cemaate üflüyorum.

Amir Safir:
Huzur, Allah'ın ibadetinde ancak Allah'a ibadet edilmesi (gerektiğini) ve O'nun bir ortağı olmadığını söylüyoruz. Bazı kadınlar, Peygamber Efendimiz'in[SAV], eğer bir başkasına ibadet etmek caiz olsaydı, bir kadından kocasının önünde eğilmesini isteyeceğini buyurduğu, hadisi sorgulamaktalar. Huzur, bu konuyu aydınlatabilir mi?

Halifetü'l Mesih V- Mirza Masrur Ahmed Hazretleri (aba):
Öncelikle bazıları bu hadisin zayıf olabileceğini, bazıları ise iyi olduğunu söylemekteler. Vadedilen Mesih[AS] buyurmuştur ki, eğer bu hadisi dikkate alacak olursak, o halde bu hadis, kimsenin Allah'tan başkasına ibadet etmesine izin verilmediği, anlamına gelmektedir. İyi bir koca, bir kadının her zaman minnettar olması gereken bir şeydir. Burada secdeden kastedilen, bir şeye minnettar olmaktır, fiziksel olarak eğilmek değildir. Tam bir itaat göstermek de demektir. Meleklere Âdem'e[AS] secde etmeleri talimatı verildiğinde, tefsirler bize bunun gerçekte boyun eğmek anlamına gelmediğini, tam bir itaat ve teslimiyet göstermek anlamına geldiğini söylemektedir. Bu yüzden kadın, kocasına tamamen itaat etmelidir. Bizi besleyip büyüten ana-babalarımız, Kuran-ı Kerim'de Rab olarak anılırlar. Hadis-i Şerif de bunun doğruluğunu kanıtlamaktadır. Bu nedenle secde burada, eğer koca iyi bir koca ise, ona tamamen itaat etmelisiniz anlamına gelmektedir. Bu 'kavga eden' kocalara boyun eğin anlamına gelmez, çünkü İslam'da kadınlara hakları tanınmıştır.

Ayrıca Peygamber Efendimiz'in[SAV] bazen insanlara özel durumlara göre rehberlik ettiğini de unutmamalıyız. Bir keresinde bir kimse Peygamber Efendimiz'e[SAV] gelip, 'en büyük cihat nedir?' diye sormuştur. Peygamber Efendimiz[SAV] de şöyle cevap vermiştir: 'kılıçla cihat'. Bunun sebebi soruyu soran kimsenin korkak olması ve savaşa gitmekten ürkmesidir. Bu bakımdan onun için bu, en yüce vasıftı. Bir başkası Peygamber Efendimiz'e[SAV] en iyi amelin ne olduğunu sorduğunda, Peygamber Efendimiz[SAV] kendisine en büyük faziletin maddi fedakârlık yapmak olduğunu söylemiştir, çünkü o kişinin sadaka vermekte eksiklikleri bulunmaktaydı.

Peygamber Efendimiz[SAV] başka birisine de, ana-babasına hizmet etmenin en büyük erdem olduğunu söylemiştir, çünkü o, ana-babasına gerektiği gibi hizmet etmemekteydi. Dördüncü bir kişiye ise Peygamber Efendimiz[SAV], en iyi amelin, evindekilere iyi davranmak olduğunu söylemiştir, çünkü o kişi ailesine iyi davranmamaktaydı. Böylece biz, tüm bu hadisleri genellikle birleştirir ve âlimlerce açıklanmadıkça veya hadis tefsirlerini okumadıkça, içeriğini dikkate almaz veya anlamayız. İnsanlar tüm hadisleri genelleştirirler, ancak bazen belli bir olay ve bağlamda, onunla özel bir rehberlik sunulmuştur.

> **Halifelere gelince, özel dualar yoluyla Allah kalbimize, şu veya bu gerçekleşmeli diye yoğun bir kanaat yerleştirir ve onun faydalı olacağını bildiğimiz doğru yol da budur.**

Halifetü'l Mesih V - Hz. Mirza Masrur Ahmed Hazretleri[ABA]

Amir Safir:
Huzur, eskiden ev bir sığınakken, şimdi aileler kendi evlerinde internet ve televizyonun ahlaksızlıkları sebebiyle ağır bir sınama ile yüz yüzeler. Böylece evde, evin dışında ve her yerde, günaha teşvik vardır.

İçinde yaşadığımız toplumdaki günahın davetçilerinin gelgit dalgaları karşısında, bir kez Allah ile münasebet kurduktan sonra, bunu sürdürebilmemiz için, Huzur bize ne tavsiyede bulunur?

Halifetü'l Mesih V- Mirza Masrur Ahmed Hazretleri[ABA]:
İstiğfarda bulunmalısın (günahların için af dilemelisin) ve 'la havle' okumalısın (Allah'tan başka kuvvet ve güç yoktur.) Eğer istiğfar doğru bir şekilde yapılırsa, çok etkili olabilir. Vadedilen Mesih[AS], bir kimsenin kendini günahlardan koruması ve bu durumu muhafaza etmesi için istiğfarda bulunmasını söylemiştir. Peygamberler, halkları ve takipçileri için istiğfarda bulunmuşlardır ve geçmişte koruma altına alınmaları sonucu minnettarlıklarını ifade etmek üzere bunu

söylemişlerdir. Geçmiş günahları yakıp yok etmek ve gelecekteki günahlardan da korunmak için, minnettarlık göstermek üzere istiğfarı benimsemek gerekir.

NOTLAR

1) Dem: hasta bir kimse için Kuran'dan veya hadislerden duaların okunduğu, Allah'tan bir niyaz etme yöntemidir. Dua tamamladıktan sonra kişi, nazikçe avuçlarına ya da hasta kimseye üfler ki, bu da Allah'ın merhametini aramanın temsili bir hareketidir.

2) Bu Kuran-ı Kerim ayeti Vadedilen Mesih'e[AS] bir vahiy ile de gösterilmiştir. O, bu ayeti, kendi takındığı ve şimdi Halife Hazretlerinde[ABA] bulunan bir yüzüğün üzerine işletmişti.

3) **Teberrük:** mübarek bir kimseye ait bir emanete işaret eder. Vadedilen Mesih'in[AS] yüzüğü bunun bir örneği

Tercüme eden: Mehmet Önder 10.03.2021

RESİMLER

Müslüman Ahmediye Cemaati´nin Faaliyetleri

Huzur-i Enver'in, Merkezi arşiv ve araştırma merkezi tarafından hazırlanan Ahmediye Ansiklopedya web sayfası www.ahmadipedia.org'un açılışını yaparken.

Huzur-i Enver, MTA International'ın konferansında online hitap ederken

V.Halifetü'l Mesih hz. Mirza Masrur Ahmed ABA İngiltere Hüdamü'l Ahmediye (Ahmedi Gençler kolu) tarafından düzenlenen bir günlük oyunda, oyuncuları cesaretlendirirken. Mart 2020'de Korona virüs kısıtlamaları başladıktan sonra, genel bir programa Huzur'un ilk katılışı idi.

YENİ BASILAN KİTAP

AMELİ ISLAH

ALTIN NASİHATLER

HZ. MİRZA MASRUR AHMED ABA
V. HALİFETÜ'L MESİH

Vadedilen Mesih'in[AS] 5.Halifesi Mirza Masrur Ahmed[aba], hal ve hareketlerimizi düzeltmek konusunda bize yardımcı olmak için Ameli Islah başlığı altında bir dizi hutbeler vererek Ahmedi Müslümanların sorumluluklarına dikkat çekmiştir. Bu hutbeler 29 kasım 2013'ten 27 Şubat 2014'e kadar devam etmiştir. Bu hutbeler bir araya getirilerek Türk okuyucuların istifadesi için, Raşit Paktürk ve Dr. Muhammed Celal Şems tarafından Urduca'dan Türkçe'ye aktarılmıştır.

MÜSLÜMAN AHMEDİYE CEMAATİ

Hz. Mirza Gulam Ahmed Kadiyani'yi Vadedilen Mesih
ve Mehdi olarak kabul edenler

24 saat boyunca ücertsiz

İSLAM SORU HATTI

0800 - 0001325

Almanya içinde geçerlidir

Daha fazla bilgi: www.ahmediye.org

İSLAMİYET'İN SESİ

Senin canlı yayının, her pazar sorularını gönder ve programa katıl.

Almanya saati 17:30, Türkiye saati 18:30

@Maneviyat_web | @MuslimTvTr

Ahmadiyya Muslim Jamaat KdöR Verlag Der Islam
Türk Masası, Ahmadiyya Muslim Jamaat KdöR
Genfer Str. 11 60437 Frankfurt, Almanya
0800-0001325 (Almanya´dan ücretsiz)
Fax: 069 50688743
maneviyat@ahmadiyya.de